

TREŠAIS ZĪMOGS

Labvakar, draugi. Uz britiņu piecelsimies kājās lūgšanai. Nolieksim mūsu galvas.

² Mūsu Debesu Tēvs, dzirdot šo...šo skaisto himnu, mēs...mēs aizdomājamies, Kungs, par to, ka Tu esi blakus. Un mēs lūdzam, lai šovakar Tu mūs pieņem, Kungs, kā Savus bērnus, piedodot mums visus mūsu grēkus un pārkāpumus un dāvājot mums Tavas svētības, jo mēs esam tādi, kuriem ir vajadzība.

³ Un šajā ipšajā stundā, kurā mēs tagad dzīvojam, mēs redzam, ka gadu no gada tumsa šai pasaulei paliek arvien biezāka, bet Tā Kunga Atnākšana kļūst arvien gaišāka un gaišāka, Viņam atklājoties Savā Vārdā un Savā izpausmē. Mēs šovakar atkal esam atnākuši, Kungs, lai mēģinātu novadīt šo sanāksmi un lūgt Tevi, lai Tu atvērtu mums, Kungs, šo Trešo Zīmogu no šīs Grāmatas, lai tas kļūtu mums saprotams, lai mēs zinātu, ko mums darīt un kā dzīvot, un kļūt par labākiem kristiešiem.

⁴ Es lūdzu, Dievs, lai Tu izdari tā, ka katrs nekristietis, kas šovakar atrodas šeit, aptver, ka Tu viņam esi vajadzīgs. Dāvā to. Un es...es lūdzu, Debesu Tēvs, lai katrs no augšas dzimis kristietis saprot, ka viņam ir jādzīvo vēl tuvāk nekā agrāk, lai mēs visi varētu būt tajā kristiešu ticības un mīlestības vienotībā.

⁵ Dāvā, lai katrs slimnieks, kas atrodas mūsu vidū, šovakar tiktu dziedināts, Kungs. Viņi tik tiešām saprot, ka Tu viņiem esi vajadzīgs. Un es lūdzu, Tēvs, lai Tu svētī visu, kas tiek darīts vai pateikts, Tavam godam un slavai mēs to lūdzam Jēzus Vārdā. Amen.

⁶ Nu ko, šodien no jauna...mēs atkal esam sanākuši kopā, lai...šai darba nedēļā, trešdienas vakarā. Un mēs paļaujamies, ka Tas Kungs šovakar spēcīgi izlies Savas svētības pār Savu Vārdu. Un šodien es kā parasti gatavojos un centos pārdomāt, par kādām lietām būtu piemērotāk runāt un par to... un kā tās pateikt, un turklāt paļauties uz to, ka Tas Kungs man dos šī rakstītā Vārda skaidrojumu un nozīmi. Un es esmu pateicīgs Viņam par to, ko Viņš ir izdarījis mūsu dēļ šajā nedēļā, ka mēs...par šo Zīmogu atvēršanu.

⁷ Un tā, droši vien nebūtu slikti, ja Svētdienas ritā... Ziniet, ļoti bieži... Mēs negribam, lai mūs saprot nepareizi, taču, ziniet, tu...tā notiek. Un tāpēc varbūt svētdien no rīta, lai visi, kuriem ir kāds ar to saistīts jautājums, uzraksta to un uzliek šeit uz kanceles sestdienas vakarā, lai es varētu tos pārskatīt. Un tad es pacentīšos atbildēt jums svētdien no rīta, ja Kungs dos. Es domāju, ka tā būs labāk nekā tas, ko mēs bijām plānojuši, jo, ziniet, reizēm cilvēki to nepareizi saprot. Un tāpēc šādi es varēšu... Ziniet, būs labāk, ja es varēšu to uzreiz izlabot tā, lai tas būtu tieši tā, kā tam ir jābūt. Tāpēc ka reizēm...

⁸ Šodien kāds piezvanīja uz sacija, ka...piezvanīja un gribēja zināt, vai tā ir patiesība, ka tad, kad notiks Aizraušana, no Džefersonvilas būs tikai viens, un no Ņujorkas viens, bet pārējie būs no ārvalstīm. Tāpēc, redziet, tas ir nepareizi saprasts. Tad vēl viens sacija, ka "sestdienas vakarā, ja Tas Kungs dāvās mums pēdējo Zīmogu, tad Jēzus būs šeit svētdienas ritā". Redzat? Tāpēc tas ir...tas ir... Saprotiet, tā nevar... Tā tas nav. Un jūs ne... Tā tas nav.

⁹ Mēs nezinām. Ja kāds jums saka, ka viņš zina, kad Viņš atnāks, tad ziniet, ka viņi stipri maldās, tāpēc ka to nezina neviens. Taču mēs šodien gribam dzīvot tā, it kā tas notiks tieši tagad.

¹⁰ Es jūs tūlit, tā teikt, nobiedēšu, tā ka esiet gatavi. Es...es ticu, ka Jēzus atnāks ne vēlāk kā pēc trīs minūtēm no šī brīža – pēc Viņa laika. [Sanāksme smejas–Tulk.] Vai jūs zināt, cik ilgi tas ir? Apmēram trīsdesmit pieci gadi. Redziet, tūkstoš gadi Viņam ir tikai viena diena. Saprotat?

¹¹ Tāpēc, kad jūs dzirdat, ka apustulis šeit saka, ka laiks ir tuvu, lūk šeit: "Laiks ir tuvu," (tas apustulis to pateica Atklāsmes Grāmatā) vai jūs zināt, cik daudz laika pagāja? Tas nav... Dievam tas bija tikai vakar, pat divas dienas nepagāja.

¹² Un, redziet, ja tās ir trīs minūtes, mazāk nekā trīs minūtes līdz Viņa Atnākšanai, tad mums tie būs apmēram trīsdesmit gadi vai kaut kas tamlīdzīgs. Un paskatieties, kā...kas gan Viņam ir trīs minūtes: Viņš jau pieceļas, lai atnāktu. [Brālis Branhams smejas–Tulk.] Tāpēc mēs...jūs... Reizēm, kad jūs to šeit lasāt, Viņš izmanto Vārda terminoloģiju (saprotat?), nevis

mūsu terminoloģiju.

¹³ Turklāt, ja es zinātu, ka Viņš atnāks ritvakar...ritvakar, tad ritdien es gatavotos un lūgtu Viņam iedot man sprediķi par Ceturto Zimogu. Un es atnāktu šurp un to sludinātu tāpat kā vienmēr. Saprotat? Es...es katru dienu gribu darīt tieši to, ko es darītu, ja Viņš nāktu. Un es nezinu nevienu citu labāku vietu, kā tikt atrastam, pildot savus pienākumus (saprotat?), savā postenī. Tāpēc mēs vienkārši turpinām to darīt, līdz Viņš atnāks.

¹⁴ Reizēm, kad mēs vienkārši lasām un... Lūk, esiet ļoti uzmanīgi. Un, kad jūs lasāt...ņemiet lentes, tad klausieties tās ļoti uzmanīgi, tāpēc ka... Jums tas būs pieejams uz lentes, tāpēc ka viņi tās pārbaudīja, un uz tām ir ļoti labs un tīrs ieraksts. Tā ka no tām jums viss kļūs skaidrāks.

¹⁵ Un tā, es ceru, ka šovakar visi ir iemilējušies Kristū, ka visi viņu mil.

¹⁶ Es jums pateikšu, kas...no kā cilvēkiem reizēm rodas sajukums – tas notiek, kad cilvēks atnāk, bet kalpošanas pirmo daļu viņš nav dzirdējis. Saprotat? Tad viņi ienāk un dzird, kā tu uz kaut ko atsaucies, kaut ko atkārti. Un tad viņi ņem to, kas bija pateikts, bet pirmo daļu viņi taču nedzirdēja. Tad viņiem vispār nekas vairs nav skaidrs. Saprotat? Un viņi tik tiešām domā, ka šeit tika pateikts kaut kas ne tā, taču tā tas...tas nav.

¹⁷ Tāpēc, ja jums ir kāds jautājums, kuru jūs nesaprotat, vienkārši uzrakstiet to uz lapiņas, iesniedziet to jebkurā laikā no šodienas līdz sestdienas vakaram. Un es pamēģināšu svētdien no rīta... Ja tas ir nedaudz miklaini, tad rakstiet: "Nu, interesanti, ko īsti *tas* nozīmē. Es to nesapratu," – (jūs saprotat, ko es gribu pateikt) tad es centīšos jums uz to atbildēt svētdien no rīta, ja Dievs dos.

¹⁸ Un tā, šovakar mēs atkal lasīsim no šī senā, svētītā Vārda, no sestās nodaļas. Un šovakar mēs sāksim Trešo Zimogu. Un tas ir 5. pants, 5. un 6. pants.

¹⁹ Un ritvakar mēs mēs pabeigsim šos četrus jātniekus – balto zirgu un sarkano zirgu, melno zirgu un pelēko [bālo] zirgu.

²⁰ Un es gribu pateikt, lūk, ko: katru reizi, pat vēl šorīt, apmēram... Es ceļos ļoti, ļoti agri un lūdzos, pirms sākas visa kņada, un vienkārši esmu lūgšanā visas dienas garumā. Taču šorīt agri Svētais Gars atnāca pie manis, un tikpat skaidri kā diena es...es ieraudzīju, kā atveras šis nākošais Zimogs, pilnīgi precīzi. Un tā, es... Lūk, Viņš mani dzird, es to zinu. Un es esmu ļoti pateicīgs.

²¹ Lūk, jūs tikai neaizmirstiet, ka kaut kas notiek, es...es ceru, ka jūs to uztverat (saprotat? Jā?), ka kaut kas notiek. Es vienkārši vēlos reizi par visām reizēm pārbaudīt šo draudzi un paskatīties, vai viņi patiešām var uztvert kaut ko, pirms tas faktiski notiks. Tagad neaizmirstiet, atcerieties, ko es jums esmu sacījis. Un lai Tas Kungs mums palīdz.

²² Tagad no 5. panta.

Kad Viņš atdarīja trešo zimogu, es dzirdēju trešo dzīvo būtņi sakām: nāc, [skaties]! Es redzēju, un raugi: melns zirgs, un tam, kas sēdēja zirgā, bija svāri rokā!

Es dzirdēju kā balsi četru dzīvo būtņu vidū sakām: "Mērs kviešu par denāriju un trīs mēri miežu par denāriju. Eļļu un vīnu tu nesamaitā!"

²³ Tagad nedaudz to atkārtosim, par tiem Zimogiem, kurus mēs jau izskatījām. Tāpēc ka (tieši tāpat kā draudzes periodos) mēs cenšamies atkārtot jau izskatīto, lai tas savstarpēji savienotos, lai jūs varētu... Faktiski, tieši tā tie periodi ir atspoguļoti Rakstos – viens pārklājas ar nākošo, lūk, tādā veidā. Kā kāpjot pa kāpnēm un...precizāk, kā kāpjot pa pakāpieniem: viens pārklājas pār nākošo, bet arī tas atrodas zem iepriekšējā, kad tu kāp pa pakāpieniem.

²⁴ Un tā, šie Zimogi – tā ir aizzimogotā Izipirkšanas [Pestišanas] Grāmata. Vai visi to saprot? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Šī Grāmata ir aizzimogota ar Septiņiem Zimogiem. Tā ir Grāmata, kas ir aizzimogota ar septiņiem zimogiem. Saprotat?

²⁵ Un tagad atcerieties, kā mēs jums to atainojām, paņēmām to no Jeremijas grāmatas un citām vietām. Lūk, viņi...kad viņiem bija...Viņi rakstīja, lūk, *šādi* uz manuskripta...tas ir, uz papīra gabala...precīzāk, nevis uz papīra, bet tā bija āda. [Brālis Branhams, izmantodams papīra lapas, parāda, kā tiek satīts un aizzīmogots rakstu rullis–Tulk.] Un to uzrullēja, lūk, *šādā* veidā. Bet tas... Un tad tur tika atstāta augšējā daļa, lūk, *šādi*, un tas norādīja, kāds bija tā saturs. Pēc tam nākošais ieņēma tādu pašu stāvokli, tika uztīts tādā pat veidā, to uztina, lūk, *šādi*. Un tad, šeit pašās beigās, tas tika *šādi* noplēsts un palika vēl viens.

²⁶ Nu, šāda bija šī ar septiņiem zīmogiem aizzīmogotā Grāmata. Bet *tāda* veida grāmatas pie mums parādījās pavisam nesen. Senajos laikos grāmatas bija rakstu ruļļos (sarullētas ādas), tās bija sarullētas. Un, kad bija jāatrod kāda noteikta tēma vai vēl kaut kas... Piemēram, ja Bībele būtu kā rakstu rullis un jūs gribētu izlasīt Jesajas grāmatu, tad jūs atrastu, kur šeit ir Jesaja, tad atrullētu to, lūk, *šādi*, lai to izlasītu. Un tāda ir Izpirkšanas Grāmata, kas ir aizzīmogota ar Septiņiem Zīmogiem.

²⁷ Un te mēs redzam, ka iznāk Jērs, paņem Grāmatu no Tā rokas, kas sēž Tronī, un norauj Zīmogus un...un atver...un atver to, atver to cilvēkiem.

²⁸ Un tur sēž četras dzīvās būtnes (mēs to izskatījām draudzes periodos), tās pašas dzīvās būtnes, kuras var redzēt viscaur Svētajos Rakstos, un tieši viņas ir tās, kas pasludina šo Zīmogu noņemšanu. Un mēs redzējām, ka tā ir Izpirkšanas Grāmata.

²⁹ Pēc tam mēs pievērsāmies šim Radniekam Izpircējam [Pestītājam] un izskatījām Viņu, lai redzētu, kāds bija Viņa darbs. Un visus šos gadus Kristus ir darījis Radnieka Izpircēja darbu. Visi, kas to saprot, sakiet: "Āmen." [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Viņš veic Radnieka Izpircēja darbu.

³⁰ Taču pienāks laiks, kad šis izpirkšanas darbs būs galā. Kad izpirkšanas laiks būs beidzies, tad Viņš atstās Dieva Tronī, kur Viņš sēd šobrīd. Taču tas nav Viņa tronis. "Tas, kurš uzvar, sēdēs līdz ar Mani uz Mana Troņa, tāpat kā Es esmu uzvarējis un sēdu uz Mana Tēva Troņa." Tas nav Viņa Tronis. Tas pieder Garam, Dievam. Kristum (Jēram) tas nepieder. Viņš ir iemiesojies Dievs (saprotat?), un tas ir tas pats Dievs, tikai iemiesojies. Un tā, Viņš pieceļas no Troņa...

³¹ No sākuma atskanēja paziņojums: "Kurš gan var atnākt un...un paņemt šo Izpirkšanas Grāmatu?" Saprotat? Tāpēc ka viss izpirkšanas plāns, sākot no Ādama, viss, ko pazaudēja Ādams...

³² Līdz Ādamam nekas nebija pazaudēts. Taču pēc Ādama uz zemes bija pazaudēts viss. Un visa zemes radība bija pazaudēta. Un viss krita līdz ar Ādamu, pārgāja bezdibeņa otrā pusē, no kurienes neviens nevarēja atgriezties atpakaļ, tas nekādi nebija iespējams. Kad cilvēks sagrēkoja, viņš atstāja savu ceļu...viņam vairs nebija ceļa, pa kuru varētu atgriezties. Un tad...

³³ Kad tika uzdots šis jautājums, Jānis atklājējs...pravietis Jānis atradās vizijā un to redzēja. Un nebija neviena cilvēka Debesīs, neviena cilvēka uz zemes, neviena cilvēka zem zemes, tas ir, neviens nebija cienīgs pat paskatīties uz šo Grāmatu. Saprotat? Tikai aizdomājieties par to! Tad priekšā iznāca Jērs, un Viņš paņēma Grāmatu. Lūk, Jānim tika pateikts, lai viņš vairs neraud. Tas sacīja: "Skaties, Lauva no Jūdas ir uzvarējis, un...un Viņš var paņemt Grāmatu un atvērt To." Tāpēc viņš pagriezās, lai ieraudzītu šo Lauvu, bet viņš ieraudzīja Jēru. Vecajs viņu pasauca, sacīja: "Lauva ir uzvarējis." Taču kad Jānis atnāca un paskatījās, tas bija Jērs, kas iznāca no Troņa.

³⁴ Pirms tam Jānis Viņu vispār nebija ievērojis. Kāpēc? – Viņš atradās tur tālu prom, veicot Savu starpniecības darbu, jo Viņš asiņoja cilvēku dēļ, veica aizbildniecību par cilvēkiem, līdz ienāks tā pēdējā dvēsele, kas bija ierakstīta Jēra Dzīvības Grāmatā pirms pasaules radīšanas. Tur būs noteikts skaits un ne vairāk. Tas arī viss. Pārējie pat negribēs ienākt, viņiem nav nekādas vēlmes ienākt. Un tāpēc pēc tam, kad ienāks šī pēdējā dvēsele, izpirkšanas laiks būs beidzies.

³⁵ Tad Jērs iznāk, lai pieprasītu Savas tiesības uz tiem, ko Viņš ir izpircis, un tā ir visa radība. Zeme un viss pārējais pieder Viņam. Saprotiet? Viņš to ir izpircis Pats ar Savām

Asinim. Un kad Viņš iznāca priekšā, lai paņemtu šo Grāmatu, lai To atvērtu, ak, te nu bija... Jānis vairs neraudāja. Viņš paskatījās, un šis Jērs izrādījās nokauts Jērs. Tas jau bija nogalināts, bet Tas atkal bija dzīvs. Un te mēs ieraudzījām, ka nokauts jērs – tas ir asiņains jērs, viscaur asinis. Tas bija nokauts. Pēc tam, kad Tas tika nokauts, Tas bija augšāmcēlies. Tas sēdēja uz Troņa, tā teikt, Troņa aizmugurē, lūk, *šādi*, veicot starpniecības darbu par visām tām dvēselēm, kas atnāks. Pēc tam, kad pēdējā no tām bija atnākusi un viss bija pabeigts... Izpirkšanas Grāmata joprojām bija Dieva rokās. Saprotat? Lūk, šobrīd Viņš vēl veic Radnieka darbu.

³⁶ Tāpat kā Boāss devās uz turieni, bet Rute vienkārši tur sēdēja un gaidīja, līdz Boāss... Es gribēju teikt, Boāss izdara radnieka izpirkšanas darbu. Vai atceraties, kā es nesen par to sludināju? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] "Rute savāc vārpas", un "Rute..." ko nu viņa vēl tur darīja, un tā tik uz priekšu, un pēdējais bija "Rute gaida". Vai atcerieties, kā es līdzībās parādīju, kā tas attiecas uz Draudzi? Kamēr Boāss devās, lai paveiktu radnieka izpirkšanas darbu (viņš to izdara, nometa savu kurpi un apliecināja, un izpirka Naomiju, un caur to visu ieguva Ruti), lūk, Rute vienkārši gaidīja, jo viņa jau bija smagi strādājusi. Viņa jau bija izdarījusi visas tās pārējās lietas, bet tagad viņa gaidīja. Un tad, kad... Draudze gaida, atpūšas (daudzi no viņiem, lielākā daļa zemes pišļos), kamēr Viņš dara Savu Radnieka Izpirceja darbu.

³⁷ Lūk, pasaule kļūst sliktāka un sliktāka, un grēks vairojas un...un slimības, un bēdas, un nāve, un ciešanas. Bezdievji un bezdieves mirst kā mušas. Vēzis viņus saēd, un kas tik vēl ar viņiem nenotiek, jo viņi nevar iegūt pietiekamu ticību, lai izstieptu roku un tam pieķertos.

³⁸ Tagad skatieties. Taču pēc tam, kad tas viss beidzās, kad bija beigusies Viņa...Viņa starpniecība, Viņš iznāk priekšā un paņem Grāmatu no Viņa rokās. Un tad Jānis un visi, kas bija Debesis, sāka... Dvēseles, kas atradās zem altāra, sāka kliegt. (Mēs to vēl izskatīsim Sestajā Zimogā.) Kā viņi gavilēja! Un...un viņi metās zemē (vecāji), un tika izlietas svēto lūgšanas. Un dvēseles zem altāra skaļi iesaucās: "Cienīgs Tu esi, jo Tu esi izpircis mūs Dievam! Un mēs atgriezīsimies uz zemes, lai dzīvotu kā ķēniņi un priesteri." Ak, tur bija viens varens...

³⁹ Un Jānis sacīja: "Visi Debesīs un visi zem zemes, un visi pārējie" dzirdēja, kā viņš slavēja par to Dievu. Ziniet, droši vien Jānis Tur atrada ierakstītu savu vārdu. Kas par mirkli!

⁴⁰ Tad viņš sacīja: "Viņš ir cienīgs paņemt šo Izpirkšanas Grāmatu." Tagad Tā vairs nepieder Tiesnesim, Tā pieder Izpircejam, un Viņš jau ir paveicis izpirkšanas darbu.

⁴¹ Tagad Viņš grasās parādīt Draudzei, ko Viņš ir paveicis. Āmen! Saprotat? Tad Viņš vienkārši paņem... Bet Grāmata taču ir aizvērtā. Nevienš vispār neko nezina. Viņi zināja, ka tā bija Izpirkšanas Grāmata, tur, no ārpuses, bet Tai ir jātiek atvērtai pēdējās dienās. Saskaņā ar Atklāsmes Grāmatas 10. nodaļu, septītajam eņģelim ir jāsaņem Vēstījums par To. Tāpēc ka tur ir teikts, ka tajās dienās, kad skanēs septītā draudzes perioda...septītā eņģeļa balss, kad viņš sāks bazūni pūst, visiem Dieva noslēpumiem būtu jābeidzas, kad viņš sāks pūst. Pēc tam, kad tas ir atklāts, no Debesīm nonāks Eņģelis, kas bija Kristus. Lūk, neaizmirstiet, šis eņģelis ir uz zemes (vēstnesis).

⁴² Un nonāk Kristus (jūs redzat Viņu Atklāsmes Grāmatas 10. nodaļā), liek vienu kāju uz zemes, bet otru uz jūras, virs Viņa galvas ir varavīksne, acis kā...un kājas kā uguns, un tā tālāk. Viņš paceļ savu roku un zvēr pie Tā, kas dzīvo mūžīgi mūžos uz Troņa, ka laika vairs nebūs. Un, kad Viņš dod šo zvērestu, Septiņi Pērkoni runā savām balsīm.

⁴³ Un pierakstītājs (kad Jānis tika paņemts augšā, viņam bija jāpieraksta redzētais), viņš sāka pierakstīt. Bet Viņš sacīja: "Neraksti to." Tāpēc ka... "Neraksti to." Tas nav... Viņš sacīja: "Apzīmogo to." Kur? "Apzīmogo, nerunā to." Saprotat? Tam ir jātiek atklātam, taču tas nav pat rakstīts Vārdā.

⁴⁴ Un pēc tam, kad Viņš sāka atvērt Zimogus, mēs redzam, ka tie visi bija noslēpumaini. Saprotat? Kad Viņš atvēra Pirmo Zimogu, viņš nodomāja: "Nu, tur būs teikts: 'Un notiks, ka *tāds un tāds* nāks pie varas, bet *tas* izdaris *to*, bet *tas* izdaris *šito*.'" "

⁴⁵ Taču, kad tas notika, izjāja kaut kāds balts zirgs, uz tā jātnieks. Nu ko. "Viņam bija šaujamloks, un pēc kāda laika viņam tika dots vainags," – sacīja viņš. Tas arī viss!

⁴⁶ Pēc tam Jērs atkal atnāca un norāva vēl vienu Zimogu, un parādījās jātnieks uz melna...uz sarkana zirga. "Un viņam tika dots zobens, un viņš grasījās doties karā, un viņam tika dota liela vara un atņemt zemei mieru, un lai cilvēki nogalinātu viens otru." Tas bija tāds kā...joprojām noslēpumaini (vai ne?), kad Viņš to atvēra.

⁴⁷ Un pēc tam tas turpinās, un ir teikts, ka tajos laikos, tieši pirms šiem Septiņiem Pērkoniem, visi šie noslēpumi tiks atklāti.

⁴⁸ Tagad skatieties. Pēc tam mēs ieraugām (kā mēs jau izpētījām), ka draudzes periodu laikā mums bija reformatori, nevis pravieši. Reformatori! Un katrs...katrs dara to darbu, kas atbilst viņa amatam.

⁴⁹ Gluži kā cilvēks, kas strādā par telefonistu – viņš nu nemaz nav elektriķis. Varbūt viņš to darbu var izdarīt daļēji. Tāpat kā, ja cilvēks ir montieris, nu, viņš noteikti... Ja tas ir stabu racējs un viņš nekad nav strādājis ar vadiem, tad viņam labāk pie vadiem nelīst; varbūt viņš var kaut ko nedaudz pielabot vai kaut ko tamlīdzīgu.

⁵⁰ Taču, kad ir jātiek atklātai tai istajai patiesībai pēdējā dienā Draudzes pēdējai daļai, tieši tad Dievs saskaņā ar Rakstiem ir apsolijs atsūtīt mums... Un mēs to viscaur izpētījām, ka Viņš ir paredzējis, ka atgriezies Ēlījas Gars kaut kādā cilvēkā. Lūk, man šķiet, tas bija ļoti skaidri izskaidrots. Un mēs...un mēs gaidām, kad tas notiks, ka pēdējās dienās kaut kur parādīsies kāds svaidīts vīrs. Jūs dzirdēsiet par daudziem fanātiķiem un visu ko citu, taču tie ir tikai...tikai cenšas... Tas ir velns, kas cenšas aizvest no tā istā, kad viņš šeit parādīsies. Saprotat? Taču viņš būs atbilstoši apliecināts. Jūs zināt, kāds bija Elija. Esiet vērīgi, un jūs...jūs zināsi. Bet, kad viņš... Lūk, izredzētie zinās.

⁵¹ Pārējie nezina, pavisam noteikti. Viņi pat no tāluma to neredzēs. Kā... Mēs to visu izskatījām un parādījām, kā viņi neatpazīna Jāni, kā viņi neatpazīna Eliju, kā viņi neatpazīna Jēzu, kā viņi visos laikos viņus neatpazīna. Un viņi atkal neatpazīs, jo tā par viņiem ir teikts Bibelē. Saprotat? Tāpēc tajā laikā tas būs ļoti necils, tas būs tik parasts. Tieši tāpēc cilvēki no tā atkrit – viņiem tas ir pārāk vienkārši. Mēs redzam... Un vienmēr, kad cilvēki kļūst gudri un izglītoti un zina pilnīgi visu, tad viņi vienkārši...tieši tādi visu arī palaiž garām, ziniet. Saprotat?

⁵² Tādus cilvēkus Jēzus nekad neņēma par Saviem mācekļiem. Viņš ņēma neizglītotus ļaudis, zvejniekus, un neviens nebija saistīts ar savām draudzēm un pārējo. Viņš ņēma vienkārši parastus cilvēkus: nodokļu ievācējus, fermerus un zvejniekus, un līdzīgus, lai viņi darītu Viņa darbu. Saprotat? Jo viņi...viņi zina, ka viņi ir nekas, un tad Viņš var kaut ko no viņiem izveidot. Saprotat? Kamēr vien viņi saprot, ka viņi ir nekas, Dievs var kaut ko darīt.

⁵³ Taču, kad viņi sāk domāt, ka viņi kaut ko zina, tad: "Tu nezini pilnīgi neko no tā, ko tev vajadzētu zināt," tā saka Bībele. [Brālis Branhams smejas-Tulk.] Tā ka mēs...mēs to redzam.

⁵⁴ Un tā, tā tad mēs noskaidrojām, ka šiem noslēpumiem ir jātiek atvērtiem.

⁵⁵ Un kāpēc gan šie pārējie vīri – Veslijs, Lutērs un tie varenie reformatori, kuri atnesa attaisnošanu, svēttapšanu, vasarsvētku periodu ar Svētā Gara kristību un pārējais – kāpēc gan viņi neuztvēra šos...šos vēstījumus? Kāpēc gan viņi tos nedabūja? – Tāpēc ka viņi bija reformatori. Saprotat?

⁵⁶ Tieši tāpat kā (ja paskatīties uz to no otras puses) uzradās tādi cilvēki, kuriem bija vara kā ķēniņiem, taču viņi nebija ķēniņi. Redzat? Ir labi jāzina Bībeles terminoloģija. Saprotat? Tagad skatieties. Taču šis... Kāpēc visas šīs neskaidrības attaisnošanas noslēpumainībā, svēttapšanas noslēpumainībā, Svētā Gara kristības noslēpumainībā, un kāpēc... Un kādu gan... Vai Ieva apēda ābolu, vai arī viņa apēda granātābolu vai vēl kaut ko? Saprotat? Vai... Kas tad bija čūskas sēkla [dzimums]? Un..un kas ir pareizi: ūdens kristība "Tēva, Dēla un Svētā Gara" Vārdā vai arī "Kunga Jēzus" Vārdā? Un, ak, simtiem šādu jautājumu ir palikuši neatrisināti. Saprotat?

⁵⁷ Bet tad pēdējā stundā ir jāparādās šim cilvēkam un tas viss jāatklāj, redziet,

jāatjauno Svētie Raksti. Tas tiks pienācīgi apliecināts. Tieši tā. Un... Bet tas nebūs nekas tāds ievērojams, liels. Šeit Bibelē izskatās, ka tas būs kaut kas grandiozs.

⁵⁸ Cik gan tam vajadzēja būt grandiozi, kā bija paredzēts atnākt Jānim un kristīt tur ūdeni! Tikai iedomājieties. Praviēši vēl...vēl sensenos laikos: Jesaja, Maleahija un visi pārējie runāja par viņu, kad viņš atnāks. Bet, kad viņš atnāca, tas bija vienkārši kaut kāds vientuļš, neizglītots puisis: ūsas pa visu seju un mati izspūruši kā spalvainajam kāpuram, ietīnīes lielā, noplukušā aitas ādā, vispār nekādas izglītības; cik zināms, nekad mūžā uz skolu nebija gājis. Redzat? Te nu viņš iznāca no tuksneša (pie kanceles viņu neviens nelaida), nostājās tur uz Jordānas upes un sāka aicināt cilvēkus nožēlot grēkus. Vai varat to iztēloties!?

⁵⁹ Bibelē ir teikts, ka tajā dienā viss būs tik varens, ka "pat visas augstienes tiks nolīdzinātas un visas zemienes tiks piepildītas". Tieši tā. "Un viss paugurainais tiks padarīts par klajumu."

⁶⁰ Nu, es varu iedomāties, kā viņi tolaik domāja, ka parādīsies Jānis jeb šis varens Kristus priekštecis un ņems un izlīdzinās visu tuksnesi, un no jauna apsēs to ar zāli. Saprotat? Ak, viņi... Droši vien viņiem tas viss bija izskaidrots, apmēram tāpat kā šodien.

⁶¹ Taču tas viss bija necili, ka to palaida garām pat apustuļi. Viņi sacīja: "Nu, kāpēc gan Raksti saka, ka... Tu tagad ej uz turieni, lai tiktū pienests kā upuris? Bet kāpēc tad Rakstos ir teikts, ka...ka no sākuma ir jānāk Elijam?"

⁶² Viņš atbildēja: "Viņš jau atnāca, bet jūs to nezinājāt. Un ar Cilvēka Dēlu izdaris tieši to pašu. Bet Jānis," sacīja Viņš, "izdarīja tieši to, kas viņam bija paredzēts. Un ar viņu izdarīja tieši tā, kā viņiem tas bija jāizdara." Un sacīja: "Tā ir jācieš arī Cilvēka Dēlam."

⁶³ Droši vien pat trešā daļa no ebreju tautas nezināja, ka Jēzus Kristus bija uz zemes. Ne...Varbūt viņi bija dzirdējuši, ka tur bija kaut kāds fanātiķis, taču viņi nepievērsa tam uzmanību, vienkārši dzīvoja tālāk. "Viņš nāca pie savējiem, bet savējie Viņu nepieņēma." Lūk, kur es uzskatu, ka pat...

⁶⁴ Nebija teikts, ka Viņš atnāks slepeni. Bet Aizraušana būs slepena. Tāpēc, ja jau Viņa atnākšana bija tik slepena, cik daudz vairāk nezināma būs Aizraušana! Saprotat? Neviens nezinās. Viņi uzreiz pateiks: "Es domāju, ka vajadzēja būt Aizraušanai, bet kāpēc uz zemes jau ir izlijis viss šis Dieva sods?"

⁶⁵ Viņš sacīja: "Tā jau notika, bet jūs par to nezinājāt." Redzat? Tā būs tāda...tieši kā zaglis nakti.

⁶⁶ Kā es reiz lasīju vienu grāmatu. Kā isti to sauca? Vai tā bija "Romeo un Džuljeta" vai kaut kā tamlīdzīgi? Viņš ņēma...kaut kādā veidā pieslēja pie mājas kāpnes (es...tas bija ļoti sen) un atnāca, paņēma savu...lai nakti viņu aizvestu.

⁶⁷ Lūk, tas...tas notiks tieši tādā veidā, un viņi būs prom. Ne tā, ka atsūtīs Eņģeļu baru ar lāpstām rokās, lai atraktu kapus. Bibelē ir teikts, ka mēs tiksim pārmainīti, pirms vēl pagūsīm acis samirkšķināt. Viens mirklis, un viss būs beidzies – lūk, cik ātri.

Vienkārši sacīs: "Kāds ir pazudis."

⁶⁸ Nu, droši vien, ja mēs šodien varētu uztaisīt pētījumu pa visu pasauli, tad ieraudzītu, ka katru dienu no zemes pazūd piecsimt cilvēku, par kuriem neviens neko nezina. Viņi vienkārši pazuda un viss.

Nu, tas nebūs ļoti liels skaits, kas aizies tajā Aizraušanā.

⁶⁹ Es negribu jūs baidīt un es...un es...es nedomāju, ka tas ir tieši tā, bet es vienkārši gribu pateikt, ko teica Viņš. Un jūs jau paši to zināt: "Kā tas bija Noas dienās, kad astoņas dvēseles tika izglābtas caur ūdeni." Astoņas dvēseles no visas pasaules tika izglābtas caur ūdeni.

⁷⁰ Nu, tu teiksi: "Ak vai! Tad man nav nekādas jēgas censties." Tas parāda, ka tev nav atbilstošas ticības.

⁷¹ Ja tur būs...būs tikai viens, tad tas būšu es, āmen, jo es ticu. Saprotat? Lūk, kā vajag

ticēt: "Tas būšu es." Protams. Es gribu dzīvot Viņam tik tuvu, lai zinātu, ka Viņš mani paņems, kad Viņš atnāks, es tam ticu. Tā tas ir. Tāpēc ja...ja visi pārējie tur netiks, es tur būšu caur Viņa žēlastību. Jo Viņš man to ir apsolījis, un es zinu, ka es...es tur būšu, jo Viņš nevar samelot. Un es zinu, ka mana dvēsele un dzīve liecina, un katru dienu es cenšos dzīvot tā, it kā Viņa Atnākšana ir jau klāt, tāpēc es...es būšu tas, kurš tiks. Lūk, kādai vajag būt jūsu nostājai: "Ja tur būs astoņi, es būšu viens no tiem astoņiem; ja būs pieci simti, tad es būšu viens no tiem pieciem simtiem. Es nezinu par pārējiem, bet es gribu būt viens no tiem piecsimt." Saprotat? Lūk, kas mums ir jāatceras. Saprotat?

⁷² Bet, ja jūs to šādi nepaturat galvā, tad ar jūsu ticību kaut kas nav kārtībā. Saprotat? Tad jūs vēl neesat pārliecināti par savu pestīšanu. Jūs vēl tikai izsakāt pieņēmums. Nedariet to.

⁷³ Labi. Mums nekādi neizdodas pieķerties klāt šim Zīmogam, vai ne? Nu labi. Es gribu katru vakaru... Es nezinu, vai jūs neiebilstat, ka es atņemu jūsu laiku. Mēs varētu doties mājās nedaudz agrāk. [Sanāksme saka: "Nē!"-Tulk.]

⁷⁴ Tur nav pārāk... Kad atveras šie...šie Zīmogi, atcerieties, tur faktiski ir tikai viens pants. No sākuma skan paziņojums, pēc tam otrs pants. Gandrīz visos komentāros un citur, lasot tos jeb...jeb lasot viņu domas un... Es...es vienmēr esmu ticējis (tāpat kā teju vai viņi visi), ka šis pirmais jātnieks uz zirga bija...bija agrinā draudze. Taču, kad Svētais Gars to atklāja, tas izrādījās pilnīgi pretēji tam. Saprotat? Saprotat? Un tāpēc tas vienkārši parāda, kas tas ir. Un turklāt es cenšos...

⁷⁵ Lūk, personīgi man tas ir kaut kas ļoti svēts. Tieši tāpēc es gribu atbildēt uz tiem jautājumiem un tikt ar to visu skaidrībā, lai visi to skaidri zinātu, un tāpat arī uz magnetafona lentēm, lai cilvēki tagad saprastu. Saprotat? Katru vakaru es cenšos runāt par to, kas bija pateikts iepriekš, lai cilvēki...

⁷⁶ Steidzoties un spiežoties, lai iekļūtu iekšā un...jums tā nevajadzētu darīt. Saprotat? Taču, kad tas notiek... Cilvēki ir cilvēki, un šeit ir karsts un jūs...un jūs esat nemierīgi.

⁷⁷ Bet jūs esat bijuši ļoti, ļoti jauki. Es nekad nebiju redzējis, ka cilvēki uzvestos lūgšanu namā tik labi, kā tas bija šajās sanāksmēs un...sēž mierīgi, un mātes aiznes savus mazuļus uz bērnistabu, kad tie sāk raudāt. Un visi bija ļoti jauki.

⁷⁸ Taču es cenšos ielikt pamatus, līdz es sajustišu pār sevi Gara svaidījumu, lai izteiktu šos vārdus, lai pateiktu to, kas man ir atklāts. Bet, ja es...ja es kādreiz to darīdams esmu pieļāvis šeit kādu kļūdu, Viņš, protams, mani šeit izlabos visu priekšā. Es...es to vēlos. Tas ir...ir... Es gribu, lai tas būtu pareizi. Kāpēc pieņemt kaut kādus izdomājumus? Kaut kur ir taisnība, un...un tieši tā mums ir vajadzīga. Mēs gribam, lai Dievs mums dāvā to, kas ir pareizi.

⁷⁹ Un tā, mēs izskatījām šos...šo jātniekus pēc kārtas. Pirmais zirgs...lūk, mēs saprotam, ka tas bija antikrists, tur iznāca tieši viņš. Un pēc tam mēs noskaidrojām (vakars vakarā), ka tas pats tips, kas devās uz priekšu kā antikrists, kā baltais zirgs, vakars mēs ieraudzījām viņu ar zobenu, jājot uz zirga un nogalinot cilvēkus.

⁸⁰ Lūk, vienmēr ir fiziskais un garīgais. Un draudzes dēļ es gribu parādīt to līdzības jeb prototipos, pirms mēs ķersimies pie pašas šī Zīmoga atvēršanas.

⁸¹ Un es šeit pierakstīju to, ko Viņš man iedeva. Man ir vairākas Rakstu vietas, kādas septiņas vai astoņas lapas ar tām, un...es uz tām atsaukšos.

⁸² Paskatieties. Es gribu parādīt Draudzes prototipu un izskaidrot to tik pamatīgi, lai jūs to noteikti saprastu. Saprotat?

⁸³ Lūk, Ēdenes dārzā bija fiziskā līgava. Vai atceraties vakardienu? Šī fiziskā līgava, viņa bija Ādama iemiļotā, taču vēl nebija viņa sieva, jo viņš vēl nebija viņu atzinis kā sievu.

⁸⁴ Tieši tāpat kā Marija bija Jāzēpa sieva, taču viņš vēl nebija viņu atzinis, bet viņa izrādījās grūta. Saprotat?

⁸⁵ Lūk, pirms Ādams atzina savu sievu, viņa bija tikai viņa līgava. Labi. Un mēs redzam,

ka Dievs...Viņa...viņa krita Ēdenes dārzā, jo viņai neizdevās palikt ar Dieva Vārdu.

⁸⁶ Lūk, Viņš zināja, ka sātans nonāks viņu vidū, tāpēc Viņš dāvāja viņiem vietu, kur viņi varētu patverties, pasargāties. Nu, un kurš gan var zināt labāku vietu patvērumam, ja ne Dievs, kad Viņš mēģina parūpēties par Saviem paša bērniem?

⁸⁷ Ja es gribētu pasargāt savu mazo Jāzepu, mans brāli, viss...un es zinātu, ka no tā ir atkarīga viņa dzīvība, es taču...un ja es būtu spējīgs to izdarīt; nu, ja tam būtu vajadzīgs desmit metru biezs stiprinātais betons, lai...es uztaisītu trīsdesmit metrus, lai būtu pilnīgi drošs.

⁸⁸ Un, ja es šādi rūpējos par manu puisēnu (un, ja šī mirstīgā dzīve pārtrūktu, es ticu, ka bērniņš būtu glābts), cik daudz vairāk Dievs rūpējas par Savu bērniņu, kurš aizietu mūžīgā pazušānā! Kādā gan patvērumā lai Viņš to noliek? Viņš to nolika aiz Sava Paša Vārda. Kamēr jūs esat šajā Vārdā, jūs esat drošībā. "Ja jūs paliekat Mani un Mani vārdi paliekat jūsos, tad lūdziet, ko gribat." Tieši tā, Vārds.

⁸⁹ Un tā, Ieva devās pastaigā pa dārzu, un viņa saskrējās ar čūsku, ļoti slipētu tipu. Un viņa... Un viņš sāka... Lūk, viņš bija no pretējās puses. Dievs dzīvo, mājo un darbojas pazemībā un nekādi citādi. Saprotat? Un tā, šī parastā, pazemīgā lēdija tur pastaigājās, un uzradās sātans kā tāds gudrs, izveicīgs, elegants puisis. Un viņš gribēja uzspiest viņai programmu. Kamēr...

⁹⁰ Lai kā arī sātans tur negrozītos apkārt, kamēr vien viņa palika aiz šī Vārda aizsardzības, viņai nekas nedraudēja. [Brālis Branham plaukšķina pa savu Biblii-Tulk.] Saprotat? Tāpēc lai sātans dara, ko vien vēlas – vienkārši paliec ar Vārdu. Tam nav nekādas nozīmes.

Ja viņš saka: "Bet tu taču esi slims," [Brālis Branham plaukšķina pa Biblii.] – "Ar Viņa brūcēm es esmu dziedināts." Hm-hm. Redzat?

"Tu taču mirsi." [Brālis Branham plaukšķina pa Biblii.]

"Viņš tik un tā mani augšāmcels. Viņš to ir apsolijs."

⁹¹ Hm-Hm. Saprotat? Vienkārši palieciet drošībā aiz Vārda muguras, tas arī viss. Pats Kristus patvērās aiz Vārda: "Ir rakstīts." Redzat? Lūk, stāviet aiz Vārda.

⁹² Taču Ieva, viņa sāka tā kā piekāpties, taču viņa nepiekāpās visā. Viņa piekāpās tikai vienā nelielā frāzītē. Un tieši to sātanam no viņas vajadzēja. Ar spriedelēšanu viņš izvilināja Ievu no Dieva apsoliņuma aizsardzības.

Nekad nemēģiniet spriedelēt par Dieva Vārdu. Vienkārši ticiet Tam! Saprotat?

⁹³ Un tā viņa izgāja no Tā ārā. Un pirms Ādams atnāca pie viņas kā pie sievas, sātans jau bija viņu apgānījis. Un viņa...

⁹⁴ Vai jūs esat pievērsuši tam uzmanību? Kristus izdarīja to pašu, precīzi. Lūk, lai istenotu izpirkšanu, Dievam vajadzēja būt pirmajam. Vai jūs ievērojāt, ka Marija, pirms viņa atnāca pie Jāzepa, Svētais Gars jau bija viņu apsteidzis. Āmen! Saprotat? Lūk, kā atnāca Izpircējs [Pestītājs].

⁹⁵ Un tā, skatieties. Fiziskā sievietē krita, un Dievs uztaisīja ceļu, lai viņa varētu tikt izpirkta. Kaut arī viņa bija kritusi, Viņš uztaisīja ceļu.

⁹⁶ Lūk, tā bija pirmā ligava uz zemes: viņa krita pirms viņi ar vīru apprecējās. Viņa krita, jo viņa sāka spriedelēt; tā vietā, lai turētos pie Vārda, viņa krita. Un viņa krita uz nāvi, mūžīga atdalīšana. Līdz ar sevi viņa paņēma savu vīru un pilnīgi visu, kas vien bija uz zemes. Viņa krita!

⁹⁷ Lūk, bet Dievs, pilns žēlastības, uztaisīja ceļu, lai izpirktu to sievieti. Un viņš tai deva solījumu, pasakot viņai, ka kādreiz nākotnē pie viņas atkal atnāks patiesais Vārds, ka viņai tiks darīts zināms patiesais Vārds. Lūk, neaizmirstiet to, jo Viņš apsolijs, ka Kristus atnāks caur sievieti.

⁹⁸ Bet Kristus ir Vārds. Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļa: "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa," (redzat?), "un mājoja mūsu vidū." Dievs

mājoja mūsu vidū miesā. Viņš bija Vārds.

⁹⁹ Pirms Vārda ir doma. Un domai ir jātiek radītai. Labi. Kad Dieva domas tika izteiktas caur Vārdu, tās kļuva par radību. Tātad, kad Viņš pasniedz to tev kā domu, Viņa domu, un tev tā atklājas, bet doma paliek tikai doma, kamēr *tu pats* to neizteiksi. Tieši tāpēc...

¹⁰⁰ Mozus izgāja palūgt. Viņam apkārt bija tas Uguns Stabs, un Viņš sacīja: "Ej, izstiep savu nūju uz austrumiem un saki...izsauc mušas."

¹⁰¹ Mušu nebija, taču viņš gāja un izstiepa nūju tajā virzienā, un sacīja: "Lai ir mušas." Nekādu mušu joprojām nebija. Viņš atgriezās. Taču šie vārdi, Dieva doma, jau bija izteikta. Tā bija kļuvusi par vārdu, tagad tam ir jānotiek.

¹⁰² Nu, vai tad jūs neredzat, kur par to runāja Jēzus: "Ja *jūs* pateiksiet šim kalnam (nevis, ja *Es* pateikšu, bet ja *jūs* pateiksiet šim kalnam): 'Kusties...!'"

¹⁰³ Un es iedomājos, kā (Mozus laikā) pēkšņi sāka dūkt viena liela zaļa muša. Un pēc maza brīža to jau bija pa divi kilogrami uz kvadrātmetru. Saprotat? No kurienes tās uzradās? Viņš... Dievs tās radīja. Vai tad jūs neredzat, kā...

¹⁰⁴ Dievs, ja Viņš to gribētu, var šovakar iznīcināt šo pasauli ar odiem. Nu, Viņš varētu visu pārklāt ar odu kaudzēm līdz pat mēnesim. Viņam būtu tikai jāpasaka: "Lai top odi līdz pat mēnesim." Nekas vairāk tur nebūtu jādara. Nevajadzētu nekādu ķimiju vai kaut kā cita, to vienkārši kļūtu vairāk, vairāk un vairāk. Saprotat?

¹⁰⁵ Viņš var darīt, ko vien vēlas. Viņš ir Dievs, Radītājs. Viņam tas ir tikai jāizsaka. Pareizi. Viņš ir Radītājs. Kaut mēs spētu aptvert, cik Viņš ir varens! Saprotat? Viņš vienkārši dara visu, ko vien vēlas.

¹⁰⁶ Viņš tur sēž un skatās uz cilvēkiem un uz šiem tik gudrajiem profesoriem: "Dieva nav," un visu ko tādu. Ha! Gluži tāpat kā toreiz Bābelē...Bābelē.

¹⁰⁷ Lūk, mēs redzam, ka Dievs pateica Ievai: "Pēc noteikta laika Vārds pie tevis atgriezies." Bet kā viņa krita? Es gribu, lai mana klase uz to atbild. No kā viņa atkrita? No kā atkrita Ieva? – No Vārda. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "No Vārda."–Tulk.] No Vārda. Un Dievs apsoliņa uztaisīt ceļu, lai viņu izpirktu un atvestu atpakaļ pie Vārda, ka paies noteikts laiks, un Vārds viņai atvērsies. Labi. Vārdam bija jāatnāk ar vienu mērķi. (Pamatīgi iegaumējiet, ko es jums tagad saku.) Vārdam bija jāatnāk pie viņas ar vienu mērķi – lai izpirktu. Labi.

¹⁰⁸ Taču līdz...līdz tam laikam viņai bija aizvietotājs, kas...kas darbojās, kamēr nepienāca laiks oriģinālajam Vārdam. Nu, vai jūs...jūs to skaidri saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Redzat? Viņš pateica Ievai, ka pie viņas atkal atnāks Vārds, taču līdz tam laikam Viņš iedeva viņai aizvietotāju, kamēr pienāks tas laiks. Un tā, Viņš iedeva viņai upurēšanu kā to Asiņu aizvietotāju.

¹⁰⁹ Lūk, tās bija buļļu, aitu, kazu un citu asinis, bet tās neatņēma viņas grēku. Saprotat? Tās tikai aplāja viņas grēku. Tās it nemaz to neizvāca – tās to aplāja. Jo tās bija dzīvnieku asinis, un dzīvnieku asinis ir dzīvnieka dzīvība. Tas bija aizvietotājs, līdz istās... (tagad turieties) ...līdz istās cilvēciskās Asinis, tādas kā cilvēkiem, kļūs par iemiesojušos Dievu. Bez sekas, nevainīgā veidā – to deva piedzimšana no jaunavas.

¹¹⁰ Un tā, Dieva Vārds, apsoliņums, kļuva par Asinīm un iemiesojās Pestītāja Jēzus Kristus personībā. Buļļu un ažu, un citu asinis...

¹¹¹ Bet nu uzgaidiet. Šeit Dievs deva apsoliņumu, sakot, ka tas piepildīsies, kad Viņš atnāks: "Viņas Sēkla [Dzimums] sadragās čūskas galvu." Lūk, ja viņas sēkla atnāktu tieši tāpat kā no Ādama vai kā no čūskas, vai tamlīdzīgi, tad tā joprojām būtu grēcīga sēkla.

¹¹² Tieši tāpēc Jānis raudāja. Nebija neviena cilvēka, jo neviens cilvēks... Ikviens bija otrā pusē, šī grāvja, šī bezdibeņa otrā pusē. Taču tuvojās laiks, kad šis aizvietojošās dzīvnieku asinis vairs nebūs vajadzīgas, kad atnāca istās, iemiesojušās Asinis – Dievs, kļuvis par miesu un Asinīm. Tā par Viņu ir teikts Bibelē. Saprotat? Pirmā vēstule Timotejam 3:16: "Un patiesi liels ir dievbijības noslēpums: Dievs bija skatīts miesā." Tā tas ir. To paveica dzimšana no jaunavas.

¹¹³ Lūk, aitu un āžu asinis apklāja grēku, taču tās no tā neatbrīvoja, jo tās bija dzīvnieku asinis. Taču tā tam bija jābūt, tas kalpoja kā aizvietotājs.

¹¹⁴ Un cilvēki, protams, pierada pie šī aizvietotāja, un viņi tā arī turpināja.

¹¹⁵ Taču, kad istais, apsolutais Vārds kļuva redzams Jēzū Kristū, kurš pierādīja, ka Viņš ir šī varenā Radītāja Dieva Dēls, un Viņš pats pierādīja, ka Viņš ir Dieva dzīvais Vārds... Ak vai! Viņš pierādīja, ka tas bija Viņš. Viņš varēja izteikt, un tas radās.

¹¹⁶ Neviena cilvēks un...un neviens pasaulē nevarētu to izdarīt. Neviens, izņemot Dievu, uz zemes nespēj radīt. Velns taču nevar radīt. Viņš izkropļo jau radīto, bet radīt viņš nevar. Grēks – tas ir tikai izkropļots taisnīgums. Jūs saprotat, ko es gribu pateikt. Kas ir meli? – Sagrozīta patiesība. Saprotat? Kas ir laulības pārkāpšana? – Pareiza likumīga akta izkropļojums. Viss grēkā... Grēks ir tikai sagrozīta Patiesība.

¹¹⁷ Un tā, viņš nevarētu radīt, taču, kad atnāca Kristus, Viņš pierādīja, ka Viņš bija Radītājs. Tās bija tās apsolutās Asinis. Lūk, ja jūs gribat to izlasīt, jūs...uz britiņu to atvērsim. Šovakar tas mums tik un tā būs jāizskata.

¹¹⁸ Es...es kļūstu nervozs, man šķiet, ka visi grib iet mājās, ziniet. Un tāpēc tas ir...
[Sanāksme saka: "Nē."-Tulk.] Tagad atšķirsim Apustuļu Darbu 2. nodaļu. Paldies jums. Un mēs vienkārši...

¹¹⁹ Apustuļu Darbu 2. nodaļa, un mēs noskaidrosim, vai tā ir taisnība vai nē; vai tiešām bija pierādīts, ka Viņš bija Dievs. Labi. Atšķiriet Apustuļu Darbus 2. nodaļu. Tagad sāksim no 22. panta, Pētera runa Vasarsvētku dienā.

Israēlieši, uzklausīt šos vārdus: Nacarieti Jēzu, šo vīru, Dievs jūsu priekšā apliecinājis ar vareniem darbiem, brīnumiem un zīmēm, ko Dievs darījis caur Viņu jūsu vidū, kā jūs paši zināt.

¹²⁰ "Virs, kas bija apliecināts, ka tas bija Dievs jūsu vidū." Jau paši darbi, kurus Viņš darīja, pierādīja, ka tas bija Viņš. Lūk, Pēteris tur stāvēja sinedrija priekšā un viņiem stāstīja.

¹²¹ To zināja arī Nikodēms. Viņš sacīja: "Mēs visi zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis. Jo neviens nevarētu tādas lietas darīt, ja viņš nebūtu no Dieva." Redzat? Viņi to zināja. Bet kāpēc?

¹²² Tagad skatieties. Un tā, Ievai tas bija apsoluts. Taču, kad... Šī ligava aizgāja tik tālu, ka viņa atteicās, kad pie viņas atnāca Patiesais Vārds. Tāpat arī šī sieviete (ebreju ligava) atteicās to atzīt. Tā taču bija Dieva ligava, Viņš ar to izšķīrās. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Viņa bija Dieva ligava.

¹²³ Jūs sacīsiet: "Nu, bet viņi taču nebija apprecējušies." Tā tas ir. Taču Jāzeps atlaida Mariju pirms...grasījās atlaist Mariju, pirms viņi bija apprecējušies. Redzat? Viņi bija saderinājušies.

¹²⁴ Kad Viņš atnāca un...kad Vārds, kuru Viņš bija apsolijs, atnāca uz kāzām, Viņš atrada viņu tik ļoti iegrimušu tās aizvietotājos, ka viņa nemaz nepieņēma isto apsoliņumu, kas bija dots – Vārdu, Kristu.

¹²⁵ Varbūt jūs to nesaprotat. Nu, es to vēlreiz atkārtosu. Es gribu, lai jūs to saprotat. Jā?

¹²⁶ Viņai bija dots solījums (ligavai, Ievai), ka atnāks Izpircējs, ka viņas izpircējs būs Vārds. Bet, kad šis Vārds atnāca, tapis par miesu, viņa To noraidīja. Viņai bija doti aizvietotāji... (paturiet prātā šo aizvietotāju) ...doti aizvietotāji, lai to uzturētu, līdz atnāks šis Izpircējs. Bet, kad atnāca Izpircējs, viņai gribējās palikt ar saviem aizvietotājiem, un viņa noraidīja patieso Vārdu. Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Un tā bija ebreju ligava.

¹²⁷ Tieši tāpat Viņš rikojās ar otro Ievu, ligavu, māti visiem garīgi dzīvajiem. Saprotat? Ieva nozīmē "visu dzīvo māte". Ieva – visu dzīvo māte.

¹²⁸ Lūk, un kad Viņš atnāca pie ebreju ligavas, viņa bija visu dzīvo māte, bet viņa Viņu

noraidīja.

¹²⁹ Fiziskā ieva krita Ēdenē, ieklausoties sātāniskajos prātojumos, kas bija pretrunā Dieva Vārdam – tieši tā viņa krita. Tieši tā. Viņa krita, jo viņa tā rikojās.

¹³⁰ Garīgā Ieva (lūk, tā ir draudze, Kristus ligava), viņa krita nevis Ēdenē, bet gan Romā, Nikejas Padomē, kad viņa to noraidīja, tā vasarsvētku dienas draudze, kas devās uz Nikeju un ieklausījās Romas spriedelēšanā tā vietā, lai turētos pie Vārda. Viņa krita, un viss, kas bija pēc viņas... viņai apkārt, nomira līdz ar viņu. Lūk, fiziskā Ieva krita tieši tāpat, kā krita garīgā Ieva. Dieva ligava krita...krita dārzā, Kristus Ligava krita Romā. Saprotat?

¹³¹ Paskatieties, caur tādu pašu spriedelēšanu pret Dieva Vārdu arī viņa pārdeva savas nevainības tiesības sātānam. Un mēs ieraudzījām, noņemot šos Zimogus, kas tas bija sātans, un tur joprojām ir sātans. Bibelē ir teikts, ka tas ir pats sātana tronis. Un tāpat kā Ieva zaudēja savas...savas nevainības tiesības un atdeva tās sātānam Ēdenes dārzā, tāpat arī draudze, Kristus ligava, izdarīja to pašu Romā, kad viņi zaudēja Biblii savu dogmu un spriedelējumu dēļ. Vai redzat šo līdzību? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.]

¹³² Ja vienkārši turēsies pie šīm līdzībām, tad viss noteikti būs pareizi. Ja mana roka izskatās kā... Ja es nekad nebūtu sevi redzējis, un redzētu, kā pietuvojas mana ēna, tad es aptuveni zinātu, kā es izskatos. Saprotat? Taču... Lūk, kā to dara. Ja jūs gribat ieraudzīt, kas notiks, tad paskatieties, kas bija pagātnē. "Jo viss vecais ir nākamo lietu ēna," tā ir teikts Bibelē. Labi.

¹³³ Jo viņa pazaudēja savu nevainīgo Vārdu, Dieva Vārdu, kad viņa pārdeva Biblii un tās vietā ielika cilvēku, kurš saka, ka draudzei ir tiesības izmainīt visu, ko vien tie grib izmainīt. Un viņi to izdarīja. Un Kristus ligava, Vasarsvētku dienas ligava, pārdeva savu nevainību Nikejā, tieši tāpat kā Ieva pārdeva savu nevainību sātānam Ēdenes dārzā. Tieši tā. Labi.

¹³⁴ Dievs apsoliya šai draudzei, šai Vasarsvētku dienas draudzei (zinot, ka viņa to izdarīs), tāpat kā Viņš bija apsolijs Ievai... Dievs apsoliya Vasarsvētku dienas draudzei...

¹³⁵ Vai jūs ticat, ka viņa pārdeva savu pirmdzimtību pirms...savu nevainību, kad viņa devās uz turieni? Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Viņa... Protams, pārdeva. Tad kāds labums ir no ticības mācības, kas nav balstīta uz šīs Bibeles? Es gribu, lai kāds atrod Bibelē tā saucamo "Apustuļu ticības apliecību", kaut vienu vārdu par to Bibelē. Tā ir katoliskā ticības mācība, nevis apustuļu mācība.

¹³⁶ Izlasiet Apustuļu darbus 2:38 – lūk, kur ir "apustuļu ticības apliecība", ja tāda vispār pastāv. Jā. Saprotat? Nu, viņi tik un tā to vienmēr izmantoja. Tāpēc, ja jūs... Saprotat?

¹³⁷ Un tā, viņi pārdeva savu pirmdzimtību. Turklāt metodisti, baptisti, prezbitērieši, vasarsvētku draudzes un visi pārējie izdarīja tieši to pašu. Viņa izveidoja konfesiju... (Roma, lūk, kas lika viņai do darīt) ...viņa izveidoja konfesiju un ielika cilvēku par vadītāju. Un metodisti, baptisti vasarsvētku draudzes un visi citi izdarīja tieši to pašu – ielikuši cilvēku grupu kā galvenos. Lai ko arī Dievs neteiktu, viņi...tev ir jādara tā, kā viņi tev saka darīt.

¹³⁸ Nu, kas tad tas ir? – Visistākā garīgā prostitūcija, sliktas uzvedības sieviete (tieši tā), ticības mācības, melīgas ticības mācības, kuras ir izveidojuši cilvēki. Pēc tam viņa kļuva... Kad viņa šādi izdarīja (lūk, es to pierādīšu), Dieva acis viņa kļuva par netikli. Vai jūs ticat, ka tā ir teikts Bibelē? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Tieši tā. Viņas meitas izdarīja to pašu.

¹³⁹ Lūk, Atklāsmes Grāmatas 17. nodaļā, ja gribat to atzīmēt, Jānis tika aiznests Garā un ieraudzīja lielu netikli, kas sēdēja uz... Mēs vakar to lasījām. Un tur bija septiņi kalni, visas viņas lietīņas, precīzi. Un viņa bija devusi pasaulei savas netirās netiklības. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Un visi zemes ķēniņi ir dzīvojuši netiklībā ar viņu: mānīja, zaga, meloja un maksāja (vai-vai-vai) par grēku nožēlu, un...un novennas un visas pārējās lietas.

¹⁴⁰ Bet atcerieties, ka viņai bija meitas. Ja viņa bija kļuvusi par grupu un turklāt bija pakļauta organizētai sistēmai, tātad visa sistēma ir nepareiza. Un, ja Ieva, nepaklausot Dievam, ievēda nāvē visus, kas bija zem viņas, tad arī katra draudze, kura organizējas, ievēda nāvē visus, kas atrodas zem tās. Tieši tā. Tiem visiem ir beigas. Tas precīzi saskan ar šo Vārdu. Izlasiet Atklāsmes Grāmatas 17. nodaļu. Un Bibelē ir pateikts, ka Viņš sadedzinās

viņu [sievieti] ar uguni, un līdz ar viņu arī visus viņas bērnus. Tā tas ir. Tas nozīmē, ka līdz ar šo netikli sadegs visas organizētās sistēmas.

141 Tas izklausās kategoriski, taču... Un es...es zinu, ka jūs no viņiem vēl dzirdēsiet, bet es gribētu dzirdēt, ko viņi teiks. Un es...es... Tomēr tā ir taisnība. Tā ir teikts Bibelē, tāpēc tā ir taisnība.

142 Viņa kļuva par "netikli". Varat par to izlasīt Atklāsmes Grāmatas 17. nodaļā. Viņa... Ko viņa izdarīja? – Viņa nodarbojās ar ārļaulības sakariem, par spīti savam Vīram. "Nu," jūs teiksiet, "nē, tā ir tikai Bībele." Vārds ir Dievs. Un, ja jūs atņemsiet kaut vienu...

143 Bet vai tev gribētos, lai tava sieva skūpstītos ar citu vīrieti? Pat ja viņa nedarītu neko vairāk par to, tev taču negribētos, lai viņa to dara. Šādi viņa pierādītu savu neuzticamību.

144 "Jebkurš, kas atņems no Tā kaut vienu Vārdu vai pieliks Tam kaut vienu..." Aleluja! Kristus vēlas, lai Viņa Sieva būtu tīra attiecībā uz Vārdu! [Brālis Branhams klauvē pa kanceļi-Tulk.] Lūk, kādai viņai ir jābūt.

145 Jo nekas, neviens vismazākais sīkumiņš, ne raksta galiņš, pilnīgi nekas nezudis no šī likuma vai no šīs Grāmatas, līdz tas viss piepildīsies. Jēzus sacīja: "Debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nekad nezudīs."

146 Un nelieciet Tam klāt nekādus personīgus skaidrojumus. Viņš grib šķīstu, neaptraipītu, lai pat nekāda flirta tur nebūtu. Es negribētu, lai mana sieva flirtē ar citu vīrieti. Un, kad jūs ieklausāties kaut kādā spriedelēšanā, kas ir ārpus Viņa, tad jūs ieklausāties...jūs flirtējat ar sātānu. Āmen! Vai tas neliek jums justies dievbijīgi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Dievs vēlas, lai jūs paliktu neaptraipīti, stingri stāvētu uz šī Vārda. Neatkāpieties no Tā ne par soli. Labi.

147 Dievs viņai tāpat kā Ievai Ēdenes dārzā apsoliņa...lūk, šai pēdējai Ievai, tas ir, Vasarsvētku dienas draudzei, sākotnējai draudzei... Pati draudze – tā ir visu dzīvo māte, tāpēc ka...tas ir, kamēr viņi turp iet. Taču, redziet, kad cilvēki pārņem viņas grēkus, viņi nomirst līdz ar viņu.

148 Lūk, atnāk viens parasts puisis, viņš saka: "Es gribu kalpot Dievam."

149 Viņi saka: "Labi, tev ir jāizdara sekojošais: aizej uz turieni un nožēlo grēkus."

"Labi, es to izdarīšu. Slava Dievam!" Viņš tur aiziet un nožēlo grēkus.

150 "Tagad nāc, pievienojies mums." Te nu tas ir. Hm-hm. Redzat? Viss, beigas. Hm! Pareizi, uzreiz nomira kopā ar viņu [sievieti]. Redzat? Redzat? Tas vienkārši... To māca šī Grāmata (saprotat?), ne jau es tā saku, tas ir Šeit rakstīts. Nu labi.

151 Un tā, Dievs viņai apsoliņa, tāpat kā Viņš apsoliņa Ievai. Viņš pateica Ievai, ka pienāks laiks, kad pie viņas no jauna atgriezīsies Vārds. Vai jūs to atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Tiks atjaunots tas, ko viņa pazaudēja, jo ir tikai viens līdzeklis, kas var atjaunot – tas ir Vārds. Tieši tā.

152 Kā es jau sacīju: kad jūs šaujāt ar ieroci, bet netrāpāt mērķi, tad atrodi, kur bija "nobīde". Jums ir jāatgriežas tajā vietā un jāsāk no jauna. Saprotat?

153 Un, ja tu atgriezīsies atpakaļ, tu atgriezīsies Nikejā. Lūk, no kurienes ir jāsāk no jauna. Saprotat? Atgriezieties atpakaļ, prom no šīm organizācijām, prom no visas šīs baznīcas! Mēs pilnīgi skaidri redzam šos Zimogus.

154 Es nekad nevarēju saprast, visu savu dzīvi, kāpēc es esmu tik ļoti pret organizētajām sistēmām. Nevis pret cilvēkiem, nē. Tie cilvēki ir tieši tādi paši, kā es vai jūs, vai visi pārējie. Taču tā ir sistēma, šī konfesionālā sistēma! Tagad es to skaidri redzu. Tikai tagad es to esmu sapratis. Tā tas ir.

155 Dievs apsoliņa garīgajai Ievai, tāpat kā Viņš apsoliņa arī fiziskajai Ievai, ka pie viņas atkal atgriezīsies Vārds, ka pēdējās dienās Viņš atkal atvedīs Draudzi atpakaļ pie sākotnējā jeb oriģinālā Vārda.

156 Tagad skatieties ļoti uzmanīgi. Es..es gribu, lai jūs par to pārliecinātos. Dievs apsoliņa

Ievai, ka pienāks laiks, kad caur viņas Sēklu [dzimumu] Vārds tiks atjaunots, ka šis Vārds pats kļūs par Sēklu. Un, kad viņai iedeva aizvietotāju, viņa turējās pie šī aizvietotāja. Bet, kad pie viņas atnāca Vārds, ko viņa tad izdarīja? – "Man tas nav vajadzīgs." Tas bija pārāk necils. Viņas acis Tas nebija atbilstošs, nebija pietiekami elegants. "Kūti? Ak vai! Tāds tips, un pat skolā nav gājis!? Nu, es kaut ko tādu nevaru pieņemt. Tas nav Mesija. Viņš ļauj, lai citi dara Viņam pāri, un vēl tiek saukts par Mesiju? Ļauj, lai Viņam aizklāj seju ar lupatu un tad sit Viņam pa galvu? Un vēl sauc Sevi par Pravieti, par istu Pravieti, kas ir atnācis?"

¹⁵⁷ Patiesībā, viņi nepazīna praviešus. Tā teica Jēzus. Viņš sacīja: "Ja jūs būtu zinājuši praviešus, tad jūs atpazītu Mani." Tā tas ir.

¹⁵⁸ Tagad skatieties. Taču, kad pie viņas atnāca Vārds tā...precīzi tā, kā Dievs to bija pateicis, viņa to jau bija izskaidrojusi citādāk. (Es runāju par jūdu līgavu, par ebreju līgavu.) Sākumā tā bija Ieva. Un, kad Tas atnāca, viņa To negribēja, viņa gribēja palikt ar saviem aizvietotājiem.

¹⁵⁹ Lūk, Dievs deva solījumu garīgajai Ievai Vasarsvētku dienā, pateica to vēl pirms tam, kad tas notika, vēl četrsimt gadus pirms draudzes krišanas, ka viņi noteikti kritīs un izdarīs to, ko viņi izdarīja. Taču Viņš apsolijs, ka pēdējās dienās Viņš atkal atsūtīs Vārdu. [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

¹⁶⁰ Kad Viņš bija uz zemes, Jēzus teica tieši to pašu, ka Viņš no jauna To atsūtīs. Bet ko... Bet ko Tas atradis? Tas atradis tieši to pašu, ko atrada toreiz, kad atnāca pirmo reizi. Tā tas ir. Viņiem...Viņi...viņi grib savus aizvietotājus. Viņi grib savu konfesiju. Viņi grib savas ticības mācības. Viņi grib dzīvot tieši tā, kā viņiem gribas. Un viņi grib... "Nu, es esmu *tāds un tāds*, es piederu pie *tiem un tiem*," – nav nozīmes, ko dara Dievs, cik daudz Viņš Sevi parāda; Viņš var augšāmcelt mirušo, Viņš var izstāstīt sirds noslēpumus, Viņš var darīt visu to, kas ir par Viņu ir aprakstīts Bibēlē – tam nav nekādas nozīmes. "Ja tas nav saistīts ar manu organizāciju, tad tas nav Tas." Saprotat?

¹⁶¹ Tieši to pašu izdarīja ebreju līgava. Tā tas ir. Saprotat? Viņi pievērsa uzmanību savam aizvietotājam, bet Dievs viņiem bija apsolijs isteno. Un, kad šis istenais atnāca, viņi To negribēja. Tas bija pārāk necils.

¹⁶² Tas pats notiek šodien, kad...kad Tas parādās uz skatuves. Lūk, Maleahijas grāmatas 3. nodaļā Dievs pateica, ka pēdējās dienās Viņš atsūtīs Vēstījumu, kas atjaunos...! [Sanāksme saka: "Āmen!"–Tulk.] Praviētis Joēls saka: "Es atjaunošu par visiem gadiem." [Latv. Bibēlē: "Es jums griezišu par labu..."–Tulk.] Visu, ko noēda Roma, un visu, ko noēda metodisti, un visu, ko noēda baptisti no tā oriģinālā Vasarsvētku dienas zara – Dievs pateica: "Es atjaunošu pēdējās dienās." Pareizi.

¹⁶³ Un Viņš var atsūtīt mums tādu cilvēku, kas... Dievs vienmēr ir sūtījis Savu Vārdu tikai un vienīgi praviešiem; nevis reformatoriem, bet praviešiem. Tam vēl nebija pienācis laiks. Tagad tā stunda jau ir tuvu, un tieši tāpēc mēs gaidām, kad tas atnāks. Tas būs tik necili un liegi, un tāpēc... Ak vai!

¹⁶⁴ Vai jūs domājat, ka šie aristokrāti: metodisti, baptisti, prezbitērieši un vasarsvētku draudzes to kādreiz pieņems?

"O-o, tu sacīsi 'vasarsvētku draudzes'?"

¹⁶⁵ Vasarsvētku draudzes – tie ir lāodikejieši. "Bagāti un nevajag nenieka."

¹⁶⁶ Ir teikts: "Tu nezini, ka tu esi nabags." Varbūt tu cel ēkas miljonu dolāru vērtībā, bet tu joprojām esi nabags, garīgi nabadzīgs.

"O-o," tu sacīsi, "es visu redzu."

"Tu esi aklš."

"Nu," sacīsi, "slava Dievam, esmu labi apgērbts."

"Kails!"

"Nu, par mūsu puīšiem es esmu pārliecināts. Mums ir garīgie semināri, mēs..."

¹⁶⁷ "Un nezini to." Viss ir vienkārši otrādāk. Lūk, ja jau Bībele saka, ka Lāodikejas Draudze būs tādā stāvoklī...

¹⁶⁸ Un neviens cilvēks uz zemes nespētu noliegt, ka šis ir pēdējais periods, tāpēc ka Lāodikejas draudzes periods ir septītais periods un mēs jau esam tajā. Jau beidzas otrā tūkstošgade. Citu draudzes periodu vairs nav. Lūk, kāpēc brāļi no "vēlinā lietus" nespēja izveidot kārtējo organizāciju. To vairs nebūs. Tā tas ir. Tās ir pašas beigas. Hm-Hm. Āmen! Vēl viena draudzes perioda nevar būt. Viss ir beidzies.

¹⁶⁹ Taču, ja vasarsvētku draudžu vēstījums bija pēdējais vēstījums... Tas ir, taisnošana, svēttapšana un kristība ar Svēto Garu (pēdējie trīs vēstījumi, pēdējie trīs draudzes periodi) veido pilnvērtīgu Piedzimšanu...

¹⁷⁰ Tieši tāpat, kad sievietei ir...kad viņa grasās dzemdēt bērnu, pirmais, kas faktiski notiek, tas ir ūdens, pēc tam ir asinis, bet pēc tam – dzīvība.

¹⁷¹ Kad viņi nogalināja uz krusta Jēzu, no Viņa ķermeņa iznāca matērija, kas veido jaunu...kas viedo piedzimšanu. Viņi caurdūra Viņa sānu, un iznāca Asinis un ūdens, un "Es nododu Savu Garu Tavās rokās." Kas iznāca no no Viņa ķermeņa? – Ūdens, Asinis un Gars.

¹⁷² Lūk, par to stāsta 1. Jāņa vēstule 5:7: "Trīs dod liecību debesīs: Tēvs, Vārds (kas ir Kristus) un Svētais Gars." Un šie trīs ir kopā; viņi nav viens, bet viņi ir kopā. Un ir trīs, kas liecina... Tas ir, es gribēju teikt "viņi ir viens." [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Es šeit kļūdiņos. "Un ir trīs, kas liecina virs zemes: ūdens, Asinis un Gars, un šie trīs ir kopā."

¹⁷³ Tu vari iziet svēttapšanu, nebūdamais taisnots. Un vari būt taisnots, bet būt bez svēttapšanas. Tu vari būt izgājis svēttapšanu, būdamais bez Svētā Gara. Tieši tā.

¹⁷⁴ Jāņa Evaņģēlijā 17:17 mācekļi bija izgājuši svēttapšanu, un viņiem bija dota vara izdzīt ļaunos garus, tomēr Svētā Gara viņiem vēl nebija. Redzat? Protams. Viņiem vajadzēja uzkāpt augšā un gaidīt līdz Vasarsvētku dienai, līdz kamēr atnāca Svētais Gars.

¹⁷⁵ Lūk, kad Jūda parādīja savu isto seju. Vai redzat, kā šis gars virzījās cauri taisnošanai un svēttapšanai? Taču kad viņš aizgāja līdz beigām, viņš parādīja savu isto seju. Redzat? Tā tas ir.

¹⁷⁶ Tagad skatieties. Un tā, mēs dzīvojam laika beigās. Un garīgajai Ievai tieši tāpat kā ebreju Ievai bija dots solījums... Ebreju ligavai bija dots solījums, ka Vārds atgriezīsies. Un garīgajai ligavai no Vasarsvētku dienas, kad viņa krita Nikejā, tad arī viņai bija dots solījums, ka pēdējās dienās atkal atnāks Vārds. Lūk, tad jūs sacisiet...

¹⁷⁷ Ja gribat vēl vienu Rakstu vienu, paņemiet šo – Atklāsmes Grāmata 10. nodaļa. Un ir teikts, ka tajā stundā, tajā laikā, kad pēdējais eņģelis, septītais eņģelis (septītais vēstnesis) sāks bazūni pūst, būs pabeigts Dieva noslēpums. Redzat? Atjaunošana jeb atgriešanās atpakaļ pie Vārda! Bībelē ir teikts, ka šis pēdējo dienu vēstnesis būs...atgriezīs cilvēkus pie sākotnējās ticības, atgriezīs pie tēvu ticības. Bet vai domājat, ka viņi to pieņems? It nemaz. Pēdējās dienās Viņš atjaunos sākotnējo Vārdu, kā Viņš pateica Maleahijas grāmatas 3. nodaļā.

¹⁷⁸ Bet viņa to pazaudēja. Lūk, viņa pazaudēja šo Vārdu Nikejā. Ieva to pazaudēja Ēdenē. Ieva noraidīja savējo Golgātā. Un Nikejas grupa tieši tāpat noraida Viņu pēdējās dienās. Ak vai!

¹⁷⁹ Taču, kad Vārds atnāca cilvēciskajā miesā, viņa... (Ieva, ebreju draudze, māte visiem garīgi dzīvajiem tai laikā) ...viņa noraidīja Viņu. Viņa bija tik mirusi savās tradīcijās un dogmās, ka Viņu neievēroja. Tas pats notiek ar šo te, precīzi. Labi.

¹⁸⁰ Viņi neievēro Viņu, dzīvo Vārdu, kas ir izpaudies miesā saskaņā ar to Vārdu, kas bija apsolīts. Vārdā ir apsolīts, ka Viņš darīs visas šīs lietas. Bija dots apsolījums, ka tieši tā notiks pēdējās dienās: "Kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls." Tagad paskatieties, kas notika Sodomā. "Kā bija Noas dienās, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls." Redzat? Paskatieties, kas toreiz notika. Saprotat? Lūk, Viņš sacīja, ka notiks tas pats, un mēs dzīvojam šajā laikā. Nu, tur varētu būt... Man šķiet, es Rakstos varētu atrast sešsimt līdzīgus

apsolījumus, vienkārši atsaukties uz tiem. Redzat? Bet viņi noraidīja Viņu.

¹⁸¹ Viņa turējās pie tradīcijām un aizvietotāja, tā vietā, lai... Viņa turējās pie aizvietotāja asinīm isto Asiņu vietā. Jēzus, Vārds, pateica (kad Tas bija izpaudies viņas priekšā), ka, tā kā viņa turējās pie šīm tradīcijām... Jēzus, izpaustais Vārds, pateica ligavai, ebreju ligavai: "Turoties pie savām tradīcijām, jūs padarāt Dieva Vārdu bezspēcīgu priekš sevis. Tas nevar būt efektīvs." [Jaunā Latv. Bībele Marka 7:13: "Ar savām paražām atceļat Dieva vārdu" –Tulk.]

¹⁸² Lūk, kāpēc šodien garīgās atmodas, kurām mums būtu jābūt... Mums ir konfesionālas atmodas, istas saviņņošanas mums vēl nav bijis. Nē, nē, nē. Nē, draugi. Nedomājiet, ka mums ir garīgās atmodas. Mums tādu nav. Ak, viņiem ir miljoniem un miljoniem, un miljoniem draudzes locekļu, bet atmodas nekur nav. Nē. Nē.

¹⁸³ Ligavai vēl nav bijusi atmoda. Saprotat? Vēl nav bijis nekādas atmodas, nekādas Dieva izpausmes, lai sakustinātu Ligavu. Saprotat? Tagad mēs to gaidām. Ir vajadzīgi šie septiņi nezināmie Pērkoni, lai Ligavu no jauna pamodinātu. Saprotat? Jā. Viņš to atsūtīs. Viņš to ir apsolijs. Tagad skatieties.

¹⁸⁴ Lūk, viņa...viņa bija mirusi. Un, ja draudzes aizmirstu savas ticības mācības un aizmirstu savas dogmas, un vienkārši paņemt Bibeli un izlūgtos apsolīto, tad tas kļūtu efektīvs. Taču, redziet, Jēzus sacīja: "Jūs ar savām tradīcijām padarāt Dieva Vārdu neefektīvu priekš sevis." Redz, tieši tas šodien notiek ar garīgo Ievu, ar tā saukto mūslaiku garīgo ligavu, ar draudzi. Viņa ņem Dieva Vārdu, taču to nepieņem. Tā vietā viņa pieņem dogmas. Tāpēc Vārds viņai nav efektīvs, jo viņa cenšas injicēt Vārdā savu ticības mācību, bet tas nedarbosies. Lūk, šodien mums ir vajadzīgs...

¹⁸⁵ "Viņa Atnākšanas Vēstnesī" es pastāvīgi lasu tādus virsrakstus: "Mums ir vajadzīgs, lai atnāk pravietis! Mums ir vajadzīgs, lai atnāk pravietis!" Bet es domāju – kad viņš patiešām atnāks, viņi par to neko nezinās. Vienkārši... Tā tas ir. Redziet, tā ir bijis vienmēr. Saprotat? "Mums viņš ir vajadzīgs." Par to vien runā: "Mums vajag, lai atnāk pravietis, kurš bezbailīgi atnesīs Tā Kunga Vārdu. Mēs ticam, ka tas ir apsolīts Bībelē."

¹⁸⁶ Lūk, es pazīstu brāli...brāli Mūru, redaktoru, un pārējos, esmu bijis pie viņa ciemos un citādi. Un viņš ir ļoti jauks cilvēks, tādus vēl ir jāsameklē, tik jauks cilvēks. Taču redziet, viņš zina, ka mums tas ir nepieciešams. Un māsa Mūra, tik jauka sieviete, tik...nabadzīte, un viņi ziedoja.

¹⁸⁷ Un es domāju, ka tas ir viens no labākajiem laikrakstiem, kādi vispār ir, šis "*Viņa Atnākšanas Vēstnesis*." Taču redziet, viņi visu laiku skandina, ka: "Mums ir vajadzīgs pravietis! Mums ir vajadzīgs pravietis!" Redzat? Ak vai! Lūk, par ko viņi runā.

¹⁸⁸ Un te nu mēs šodien esam. Un kā vakar un šodien ziņoja pa radio, ka... (un Baptistu draudzes un pārējie) ...ka pie katoļiem mums pievienoties nevajag, bet mums vajag būt ar viņiem tādā kā sadraudzībā. Redzat?

¹⁸⁹ Bet tieši šeit, tieši šeit izskan šis Vēstījums: "Turieties tālāk no tās indes!" Saprotat? Saprotat? "Kā divi var iet kopā, ja viņi iepriekš nav norunājuši?" [Amosa 3:3] Gaisma un tumsa nevar būt kopējā sadraudzībā. Kad ienāk Gaisma, tumsa aiziet. Saprotat? Tā nevar... Lūk, kaut kas ļoti stiprs: gaismu nevar izstumt ar tumsu. Bet tumsu gan var izstumt ar Gaismu. Tā tas ir. Un Viņš ir Gaisma, un Viņš ir Vārds. Redzat? Lūk, lūdzu, viss atkal sakrīt. Tu nevari Tam likt melot vai kļūdoties – Tas tik un tā runās to pašu. Tieši tā.

¹⁹⁰ Tieši tāpat, kad kāds sāk...mēģina ar tevi strīdēties; ja tu zini, uz kā ir jāstāv, zini, kam viņš tic...

¹⁹¹ Tas ir, kā paņemt trusi un palaist viņu aplokā, un aiztaisīt katru caurumiņu. Vienkārši stāviet vārtos – viņš noteikti atnāks uz turieni. Tas arī viss. Saprotat? Viņam būs atkal jāatgriežas pie vārtiem, jo tur ir vienīgā izeja. Viņš iebāzīs savu galviņu, lūk, *tur* un teju vai nolauzīs kaklu; un aizlēks uz *turieni* un uz *turieni*. Vienkārši stāviet un vērojiet viņu, un viņš atgriezīsies tieši atpakaļ. Saprotat? Tas arī viss.

¹⁹² Vienīgā lieta, kas ir jādara – stāviet ar šo Vārdu! Varat visur taurēt ar savām ticības mācībām, list katrā caurumā, nolaužot kaklu, bet jums tik un tā būs jāatgriežas pie šī Vārda.

Saprotat? Jā, draugi. Tas arī viss.

¹⁹³ Lūk, saprotiet, viņi...viņi To negrib, viņi negrib Dieva Vārdu. Tā kā viņa turējās pie savām tradīcijām, viņa Dieva Vārdu padarīja bezspēcīgu, neļāva tam izpausties.

¹⁹⁴ Tieši tas pats tagad attiecas uz garīgo Ievu, viņa negrib...Viņai gribas turēties pie savām tradīcijām un tikt prom no Dieva Vārda. Viņa atkal turas pie konfesijām un to ticības mācībām, un vecaju tradīcijām tā vietā, lai pieņemtu Dieva Vārdu.

¹⁹⁵ Un, kad viņai tiks dots Vārda apsoliņums pēdējās dienās, viņa to nepieņems, jo ar savām tradīcijām, tāpat kā ebreju līgava (kaut arī istais Vārds ir izpaudies, pierādīts un apstiprināts) viņa To nepieņems. Kāpēc viņa nepieņems? Tāpēc ka tas ir viņas prototips. Viņa to nevar izdarīt. Tā tas ir. Viņa nevar rīkoties pretēji tam, ko rāda viņas prototips. Saprotat? Un ir paredzēts, ka viņa tāda būs, un kā tad jūs varat no tā izvairīties?

¹⁹⁶ Lūk, vienīgais, ko vari darīt – priecāties, ka tu neesi palicis ārpusē, ka tu esi iekšā, tas arī viss, gaidiet to. Labi.

¹⁹⁷ Dievs ir apsoliņis, ka pēdējās dienās Viņš izpaudis un apstiprinās viņai Savu Vārdu, bet tik un tā viņa nepieņems. To visu Dievs viņai apsoliņja caur Saviem kalpiem praviešiem: Dievs apsoliņja caur Jēzu Kristu, Dievs apsoliņja caur Joēlu, Dievs apsoliņja caur Pāvilu, Dievs apsoliņja caur Maleahiju, caur Jāni...Dievs apsoliņja caur apustuļiem Jāni, caur visiem šiem praviešiem, kāds tieši būs pēdējais viņai adresētais Vēstījums. Lūk, ja jūs gribat to pierakstīt (protams, jūs tos visus zināt): Jēzus – Jāņa Evaņģēlijs 14:12, Joēls – Joēla grāmata 3:1, Pāvils – 2. vēstule Timotejam 3. nodaļa, Maleahijas 3. nodaļa un Jānis no atklāsmes – Atklāsmes Grāmata 10:1 līdz 7. Redziet, tas notiks tieši tagad! Un kas tas ir Draudzei? – Iemiesojies Vārds, kas atkal ir kļuvis par miesu Viņa ļaužu vidū! Saprotat? Bet viņi tam vienkārši netic.

¹⁹⁸ Jūs zināt, ko pateica Jēzus, kad Viņš redzēja, ka Viņš...kad Viņš bija paveicis tos brīnumus viņu priekšā un pierādījis, ka Viņš bija Dievs; pierādīja, ka Savos darbos Viņš bija...ka Viņš tos precīzi piepildīja? Viņš...Viņš tiem pateica, Viņš sacīja: "Ak, Kapernauma, kas tiki līdz debesīm paaugstināta! Ja Sodomā tādi vareni darbi [Latv. Bibelē: ...tādi brīnumi...]-Tulk.] būtu notikuši, kas notika tevī, tad tā stāvētu vēl šodien." Tā tas ir. Un Kapernaumā Viņš tik vien kā dziedināja dažus cilvēkus un pateica viņu sirds noslēpumus, un aizgāja. Hm-hm. Tas arī viss. Redzat?

¹⁹⁹ Cilvēki nezina, kas isti ir vareni darbi. Viņi domā, ka tai ir jābūt kādai varenei programmai, kur visi pieceļas kājās un arbitrs saka runu, un...un spēlē orķestri, un plivo karogi un...un labi ģērbtas sievietes un viņu...un visi gaida, un visādi Ph.D un citādi doktori, un lielos cilindros ar atlocītām apkaklitēm un viss kas tāds, kā nu viņiem ir jāģērbjas. "Tas nu ir kaut kas varens."

Dievs saka: "Tas ir muļķīgi."

²⁰⁰ Un Viņš paceļ kaut ko pavisam neievērojamu, kas varbūt pat nezina atšķirību starp... [Brālis Branhams iesmejas-Tulk.] ...knapi zina ābeci, bet izdara kaut ko, no kā istā Draudze vienkārši ir liesmās, bet visi pārējie saka: "Sektantu bariņš." Dievs to sauc par "varenu", bet pasaule to sauc par "muļķīgu". Redzat? Viss ir otrādi. Un ko Dievs ir apsoliņis, Dievs to daris un jau ir izdarījis. Saprotat? Lūk, lūdzu.

²⁰¹ Lūk, tik un tā viņa paliek tāda pati kā tā ebreju Ieva – viņa vienkārši negrib to pieņemt. Vari augšāmcelt mirušos, redzēt Dieva Garu... Jēzus nonāca, apstiprināja Sevi, ka Viņš ir Dieva Dēls. Pirmkārt, Viņš sāka sludināt. Nu, cilvēki nodomāja: "Nu, kaut kāds savāds puisis. Kas Viņš vispār tāds ir?" Un cilvēki pēkšņi sāka runāt...

²⁰² Protams, viņi to jau iepriekš bija runājuši, kad atnāca Viņa priekštecis, Jānis, viņi prasīja: "Vai tu esi Mesija?"

²⁰³ Viņš atbildēja: "Nē, taču Viņš atrodas kaut kur jūsu vidū." Hm-hm. Saprotat? Kāpēc? Viņš zināja, kas viņam ir jādara, kad bija izskanējis viņa vēstījums. Viņš zināja, ko viņš darīs.

²⁰⁴ Tieši tāpat kā Noa visu laiku novēroja Ēnohu. Kad Ēnohs pazuda, Noa sacīja: "Labāk turēties tuvāk šķirstam. Tas laiks ir tuvu." Noa visu laiku novēroja Ēnohu. Saprotat?

- ²⁰⁵ Un Jānis bija nomodā par to zimi, par ko viņam bija pateicis Jēzus...tas ir, bija pateicis Dievs. Viņš sacīja: "Tagad Viņš stāv tieši šeit, kaut kur jūsu vidū. Es Viņu nezinu, bet es Viņu zināšu."
- ²⁰⁶ Tur viņi stāvēja, jautāja: "Vai tik tu neesi Mesija?" Sacīja: "Mūs ir atsūtījuši no galvenās pārvaldes." Hm-hm. Sacīja: "Vecaji un visi pārējie ir mūs šurp atsūtījuši. Ja tu esi Mesija, tad kāpēc gan tu neatnāc un nedari sevi zināmu tur, nevis šeit, visa šī bara vidū! Atnāc uz turieni un dari sevi zināmu."
- ²⁰⁷ Viņš sacīja: "Es neesmu Mesija." Viņš sacīja: "Es esmu saucēja balss tuksnesī."
- ²⁰⁸ To viņi vispār nesadzirdēja. Viņi vispār neko par to nesaprata, tomēr viņi visi gaidīja, kad viņš atnāks. "Tas taču nevar būt šāds puisis, ak, tas taču būtu briesmīgi!"
- "No kāds skolas tu esi?"
- "No nekādas."
- "Vai tev ir draudzes biedra karte?"
- "Kas tas tāds?" [Brālis Branhams smejas-Tulk.]
- ²⁰⁹ Saprotat? Viņš bija Dieva svaidītais. Viņš sacīja: "Es jums teikšu tikai vienu: cirvis ir pielikts pie koka saknes." Nekā cita...nekā cita viņam nebija. Viņš runāja mežinieka valodā, nevis garīdzniecības valodā – odzes, cirvji un koki, un tā tālāk. Viņš...viņš nerunāja baznīcas valodā.
- ²¹⁰ Taču Jēzus sacīja, ka vēl nekad nebija bijis tāda pravieša kā Jānis. "Līdz viņa dienām vēl nav bijis tāda no sievas dzimuša cilvēka kā viņš." Tā tas ir. Viņš bija vairāk nekā pravietis. Viņš bija derības vēstnesis, viņš stāvēja divu laikmetu starpā, kas satikās. Saprotat? Vairāk nekā pravietis.
- ²¹¹ Un tā, kad...toreiz viņu neatpazīna, viņu nesaprata. Viņš bija tāds savāds puisis, tāpēc viņu neuzskatīja par uzmanības vērtu. Saprotat?
- ²¹² Bet tad, kad atnāca Jēzus, viņi, protams, negrasījās Viņu pieņemt, šo galdnieka delu, nekādā gadījumā, ar nomelnotu vārdu kā "ārlaulībā" dzimušais. Un Viņš... Viņi uz tāda pat neskatītos.
- ²¹³ Bet...bet paskatieties, ko izdrija Dievs. Viņš paņēma neizglītotus, nabadzīgus zvejniekus, mežstrādniekus, fermerus un netikles, bet ievērojamus atstāja sēdēt tur, kur tie sēdēja. Kāpēc? Kāpēc Viņš tā izdrija? Kāpēc Viņš tā rikojās? Vai varat to iztēloties? Tāpēc ka šie cilvēki atpazīna, ka Viņš ir Vārds. Tagad mazu britiņu viņus apskatīsim.
- ²¹⁴ Lūk, viens parasts, neizglītoti zvejnieki, kas nemāk savu vārdu uzrakstīt. Bibelē ir teikts, ka viņš bija "nemācīts un vienkāršs" [Apustuļu darbi 4:13]. Viņš izvelk savas zivis un noliek tās zemē. Viņš dodas turp, lai paskatītos, kas tā par trokšņošanu. Bet kaut kur dziļi sevī viņš zināja, ka Bibelē bija teikts, ka Mesija... Visi ebreji gaidīja Mesiju, jo Viņam atnākot bija jānotiek noteiktai bibeliskai lietai.
- ²¹⁵ Bija nākuši daudzi mesijas, kas uzradās uz sacīja: "Es esmu Viņš," un aizveduši simtiem cilvēku, un...un aizgāja bojā, un viss kas tāds. Taču, redziet, tas notika, lai novērstu no istā, kad tas atnāks.
- ²¹⁶ Mums jau ir bijuši Elijas apmetņi un mēteļi un viss kaut kas tāds, taču tas...tas...tas ir tikai tāpēc, lai novērstu no tā istā, kad viņš patiešām atnāks. Saprotat? Tā tas ir. Ir bijuši dažādi cilvēki, kas ir nēsājuši mantijas un drānas, un viņus ir apglabājuši ar visvisādām uz otru pusi izgrieztām kapucēm, un viss kas tāds. Tas nav... Tas...tas to tikai apstiprina. Tāpat kā viltots dolārs parāda, ka kaut kur ir arī īsts, tas tikai ir jāatrod. Saprotat?
- ²¹⁷ Un tā, Viņš atnāk. Lūk, iznāk šie ievērojamie ļaudis, bet viņi tik ļoti bija pieķērušies savam aizvietotājam, ka sacīja: "Nu, ja atnāks Mesija, Viņš pavisam noteikti atnāks pie Kajafas. Viņš atnāks uz mūsu konfesiju. Viņš atnāks pie farizejiem." Saduķeji, savukārt: "Tā tikai jūs domājat! Nē, Viņš atnāks pie saduķejiem." Lūk, kā tas viņiem bija – tieši tas pats, kas notiek šodien.

- 218 Taču, kad Viņš atnāca, tas bija savādi. Viņš atnāca, ak, ļoti pretēji tam, kā viņi domāja, tomēr Viņš atnāca saskaņā ar Vārdu. Bet viņi nezināja Vārdu.
- 219 Ļaujiet man to pateikt tā pamatīgi, lai jūs...lai tas patiešām ieiet dziļi jūsos. Es gribu, lai mēs to saprotam: lūk, kas jums šodien kait. Saprotat? Jūs nezināt Vārdu!
- 220 Jēzus sacīja: "Debess parādības jūs izprotat, bet laika zīmes jūs nevarat izprast."
Sacīja: "Mums ir Mozus."
- 221 Bet Viņš sacīja: "Ja jūs zinātu Mozu, jūs Mani atpazītu." Ha! Viņi nezināja Mozu, tāpēc viņi neatpazīna. Viņi zina tikai ticības mācību, kuru paši ir izperējuši.
- 222 Tagad paņemsim kā piemēru šo veco zvejnieku. Viņš noliek zemē savu grozu, sakārto savu sirmo bārdu un dodas turp: "Hm, paskatīsimies, kas tas tāds."
- 223 Viņa brālis tam sacīja: "Ejam. Nu, aizejam uz turieni." Sacīja: "Tas ir tas pats puisis, tas pats puisis, par kuru viņi nesen runāja. Vakar es visu vakaru kopā ar Viņa pavadiju. Tu pazīsti Jāni, par kuru es tev stāstīju."
- 224 Nu jā, to mežonīgo vīru! Jā, es par viņu esmu dzirdējis, nu..." vecais Simanis, ziniet, sacīja: "Es par viņu esmu dzirdējis. Jā, es tur biju, biju tur pirms kādiem diviem vai trim mēnešiem. Tā ir."
- 225 "Nu, viņš pateica...vienu dienu viņš tur stāvēja, un viņš pateica vienu savādu lietu. Viņš sacīja: 'Ziniet, lūk, tas ir Viņš!' Cilvēki jautāja: 'Kā tu zini?' Paskatījās tajā virzienā, bet tur stāvēja pavisam parasts puisis. Viņš sacīja: 'Es redzu, kā Dieva Gars nonāk kā balodis. Es dzirdu, kā Balss saka: "Tas ir Viņš. Tas ir Mans Iemiļotais Dēls, kurā Man labpatik mājot".' Pēc tam viņš uzreiz iegāja ūdenī un Viņu kristīja, un tā tālāk. Nu, tur viņš pateica, ka viņš Viņu atpazīna."
- 226 "Ak, es nezinu," sacīja Simanis, "es to visu jau daudzas reizes esmu dzirdējis." Taču, lūk, viņš nāk. (Bet dziļi viņa sirdī atradās iepriekšnolemtā sēkla. Saprotat? Tā teica Jēzus. Pareizi.) Pienāk pie Viņa, pienāk. Saka: "Aiziešu uz to sanāksmi un paskatišos." Viņš dodas uz turieni.
- 227 Tur stāv Jēzus, gluži parasts puisis. Viņš pienāk, bet Viņš saka: "Jā, tavs vārds ir Simanis, bet tava tēva vārds ir Jona." [Brālis Branhams smejas–Tulk.] Tas viņu pilnībā atbrūņoja. Kāpēc? – Tika atdzīvīnāta tā mazā Mūžīgās Dzīvības sēkliņa, kas tur atradās. Tieši tā.
- 228 Sacīja: "Pagaidi! Kā tas ir iespējams? Tu taču mani nekad neesi redzējis, arī manu tēvu Tu nepazīsti, jo viņš jau sen ir miris. Bet Tu esi atnācis un man to visu saki? Es zinu, ka Bibelē ir teikts..." (lūk, viņš neatsaucas uz to, ko saka vecaji) "...bet Bibelē ir teikts, ka Mesija būs pravietis. Lūk, Viņš ir. Tas taču ir Viņš."
- 229 Reiz Viņš gāja cauri Samarijai, gāja tur kopā ar ebreju grupiņu. Viņš tos atstāja. Un uzradās šī sieviete ar sliktu slavu, varbūt viņa bija tāda pievilcīga meitene, ziniet. Un... Bērībā viņa tika izdzīta uz ielas. Un viņa tur gāja garām. Varbūt viņa par kaut ko domāja. Viņa tur pienāca un nolika zemē spaini. Un viņa sāka laist iekšā grozu, ziniet, lai dabūtu ūdeni. Un viņa izdzirda virieša balsi: "Dod Man dzert." Viņa pavērās apkārt, un tur sēdēja tāds kā pusmūža ebrejs.
- 230 Viņa sacīja: "Klau, vai tik tu neesi ebrejs? Tev tā nevajadzētu darīt, Tev nav ierasts ar mani runāt. Es taču esmu samariete."
- 231 Viņš sacīja: "Ja tu zinātu, ar Ko tu runā, tu atnestu...tu pati prasītu Man padzerties."
- 232 Prasīja: "Kur tad ir Tavs spainis?" Redzat? "Kur ir Tavs striķis?"
"Nu," sacīja Viņš, "tas ūdens, ko Es dodu, ir Dzīvība."
- 233 "Kā tu teici?" Redzat? "Kāpēc," viņa prasīja, "kāpēc jums vajag pielūgt Jeruzalemē? Bet mūsu tēvi pielūdza..."
- 234 "O-o," Viņš sacīja, "tā ir taisnība, bet mēs, ebreji, pielūdzam to, ko mēs zinām. Taču zini, nāk stunda, kad...kad cilvēki vairs nepielūgs ne Jeruzalemē, ne arī šini kalnā." Viņš

saciņa: "Viņi...viņi pielūgs Dievu Garā... (tāpēc, ka Viņš ir Gars) ...Garā un Patiesībā." Nu, viņa sāka to pārdomāt, ziniet. Un...

Viņš saciņa: "Ej, pasauc savu viru un nāc šurp."

Viņa saciņa: "Manu viru? Man nav vīra."

²³⁵ Saka: "Jā, tā ir patiesība." Saka...saka: "Tu esi skraidījusi apkārt ar pieciem, un šobrīd tev ir sestais." Un saciņa: "Tev ir bijuši pieci, un...un tu pati zini. Tu pateici patiesību."

²³⁶ Skatieties! Kas tas bija? – Šī Gaisma apspīdēja to sēklu. Tā tur gulēja, tā bija Dieva izteikta. Tieši tā.

²³⁷ Sēkla bija uz zemes. Kad Dievs pastūma malā ūdeni un to apspīdēja saule, tā uzdīga. Pareizi. Redzat? Tai tikai bija vajadzīga saule, tikai bija vajadzīga gaisma. Tieši tā.

²³⁸ Un, kad Svētais Gars, kas bija Viņā, pastūma malā viņas iepriekšējo dzīvi un parādīja to viņai, šī Gaisma viņu apspīdēja. Viņa saciņa: "Cienītais, es redzu, ka Tu esi Praviētis." Viņa saciņa: "Mēs zinām (es to zinu), ka tad, kad atnāks Mesija, Viņš būs tieši tāds. Un mums jau simtiem gadu nav bijis pravieša. Mums jau simtiem gadu nav īsta pravieša. Un viņa saciņa: "Kā gan Tu varēji man pateikt par manu viru un pateikt man, cik daudzi man ir bijuši, un visu pārējo?" Saciņa: "Nu, es to nesaprotu." Saciņa: "Kad atnāks Mesija, nu, tieši to Viņš darīs. Bet kas Tu esi?"

Viņš saciņa: "Es esmu Viņš."

Ar to pietika. Redzat? Netikle!

²³⁹ Bet priesteri pavērās apkārt un saciņa... Nu, viņiem taču bija jāpaskaidro savai sanāksmei. Saciņa: "Nesienieties ar to tipu. Viņš...viņš ir ļaunā gara apsēsts." Tas arī viss. Lūk, kāda atšķirība. Tieši tas pats notiek šodien. Saprotat? Tieši tas pats notiek šodien, mats matā. Jā. Tieši tā.

²⁴⁰ Viņa...viņa to atpazīna, jo to apspīdēja Gaisma. Viņi... Šie zvejnieki, mežinieki, fermeri, nodokļu ievācēji, netikles – viņi ieraudzīja Viņā to, kas bija paredzēts par Viņu vienkāršajos Rakstos. Bet farizeji nespēja to ieraudzīt savu tradīciju dēļ. [\[Brālis Branhams kādu laiku nerunā un žestikulē. Sanāksme pauž piekrišanu–Tulk.\]](#) Viņi nespēja to ieraudzīt savu tradīciju dēļ. Bet prostitūta, fermeri un viņi visi to ieraudzīja, visi, kas bija iepriekšnolemti. Kad izgaisa šaubas, sēkla sāka augt. Tā tas ir.

²⁴¹ Ko viņa izdarija? Vai viņa saciņa: "Nu, cik jauki, ka es satiku Mesiju?" O-o, nē, brāli! Viņa devās pa taisno uz pilsētu. Viņa aizmirsā par ūdeni. Viņa saciņa: "Nāciet, paskatieties uz Cilvēku, kas pateica man to, ko es biju darījusi. Vai tas nav tieši tas, par ko runā Raksti, ka to darīs Mesija? Vai tas nav tieši tas?" Un cilvēki ieraudzīja tieši to pašu.

²⁴² Kā Jēzus Kristus saciņa Jāņa Evaņģēlijā 14:12, ka tas no jauna notiks. Viņš to pateica arī Lūkas Evaņģēlijā, kad Viņš teica: "Kā bija Noas dienās." Kā Dievs kļuva redzams Cilvēkā un pateica, kas atradās Viņam aiz muguras; un ko izdarija Sāra – sāka smieties telti. Un visas šīs Rakstu vietas no Maleahijas grāmatas un citur, kas ir paredzētas pēdējām dienām. Ebrejiem 4. nodaļā ir teikts, ka tad, kad atgriezīsies Vārds... Maleahijas 3. nodaļā ir pateikts, ka Tas atgriezīsies caur cilvēku. Ebrejiem 4. nodaļā ir teikts, ka Dieva Vārds atpazīst [\[Latv. Bibelē: "...ir tiesnesis..."–Tulk.\]](#) domas, kas atrodas sirdī.

²⁴³ Un cilvēki redz, kā tas piepildās, bet aiziet no tā prom. Viņu tradīcijas to apslēpj un padara to bezspēcīgu. Jā, mēs jau esam galā, tas ir viss.

²⁴⁴ Ziniet, šodien Viņš varētu darīt tieši to pašu. Viņš varētu parādīties uz skatuves un darīt tās pašas lietas, ko Viņš darīja toreiz, kā Viņš to apsolīja. Saprotat? Viņš apsolīja to darīt. Viņš apsolīja to darīt. Un, ja jau Viņš darītu tieši to pašu, tātad tas būtu jādara Lāodikejas vēstnesim.

²⁴⁵ Un, ja Lāodikejas draudze ieraudzīs, kā tas tiek darīts, tad viņi rīkosies tieši tā, kā rīkojās ebreju draudze pašā sākumā. Hm. Nav nozīmes tam, cik pamatīgi Tas tiek apstiprināts, ak, viņi vienlīdz tā rīkosies. Ak vai!

²⁴⁶ Šeit ir teikts, kas tas...mēs atgriezīsimies pie sākotnējā Vārda, un tas tiks izpausts, kā tas ir apsoluts, lai atkal atjaunotu ticību, atkal sākotnējo ticību. Un, ja Viņš ir Sevi izpaudis, atklādams, ka Viņš mājā Savu ļaužu vidū, darīdams visas šīs lietas... Viņš pat ļāva, lai Viņu nofotografē, lai to pierāda zinātniski, bet viņi tik un tā tam netic. Un ir pierādīts, un ļāva, lai fotoaparāta mehāniskais objektīvs piefiksē Viņu, kad Viņš tur stāvēja – tas pats Uguns Stabs, tas pats vakar, šodien un mūžīgi (Ebrejiem 13:8), lai parādītu, ka tas ir zinātniski un visādi citādi, zinātniski garīgajās sfērās. Tas bija pierādīts visvisādi, kā vien var pierādīt.

²⁴⁷ Bet, zini, viņi droši vien rīkosies tieši tāpat. Droši vien viņi vienkārši aizies prom un rīkosies tāpat, kā rīkojās tie.

²⁴⁸ Ak, Dievs, palidzi mums! Ak vai! Šeit mēs apstāsimies. Bet es lūdzu, lai Dievs palīdz mums ieraudzīt... (mēs tagad ķersimies klāt, jo es negribu jūs pārāk ilgi aizkavēt) ...lai Dievs palīdz mums ieraudzīt. Es domāju...varbūt, tā kā uz mums ir Gars, tieši tagad būtu īstais brīdis, kad Viņš mums palīdzēs atklāt, atvērt šo Zimogu.

²⁴⁹ Izlasisim. Redzot, kādā stāvoklī atrodas draudze, mēs redzam, kur tā atradās; ieraudzījām, ko viņi darīja; ieraudzījām, kur tam bija jānotiek; mēs to redzam un redzam, kas viņiem bija jāizdara – tieši tā viņi izdarīja. Vai tagad jūs redzat, kur mēs atrodamies? Spriediet paši. Es nevaru tiesāt. Es atbildu tikai par to, lai izteiktu šo Vārdu. Es to varu nodot tikai tā, kā Tas man ir iedots. Kamēr Tas man nav iedots, es nevaru To nodot, un neviens cits nevar.

Kad Viņš atdarīja trešo zīmogu, es dzirdēju trešo dzīvo būtne sakām: nāc, [skaties]! Es redzēju, un raugi: melns zirgs, un tam, kas sēdēja zirgā, bija svāri rokā!

Es dzirdēju kā balsi četru dzīvo būtņu vidū sakām: "Mērs kviešu par denāriju un trīs mēri miežu par denāriju. Eļļu un vīnu tu nesamaitā!"

²⁵⁰ Un tā, Jēra rokās ir Grāmata, un Viņš noņem Zimogus. Viņš noņēma pirmo, otro un tagad Viņš noņem trešo. Un, kad Viņš to noņem (to noņem Jērs, Trešo Zimogu), trešā dzīvā būtne...

²⁵¹ Un tā, cik daudzi zina, kam līdzīga bija šī trešā dzīvā būtne? Tā izskatījās kā cilvēks. Pirmā bija līdzīga lauvai, otrā bija līdzīga teļam jeb vērsim, bet trešā bija līdzīga cilvēkam, bija kā cilvēks. Un viņš izdzirdēja, kā dzīvā būtne, dzīvnieks...cilvēkam līdzīgā dzīvā būtne sacīja Jānim: "Nāc, skaties, kas tas ir, šis noslēpums, kas bija apslēpts." Visos šajos izpirkšanas gados, kopš pasaules radišanas, tas bija noslēpts zem šī Zimoga – tas, kam ir jānotiek. "Tagad ej, skaties, kas tas ir."

²⁵² Lūk, Viņš to atver, dārd pērkons, un Jērs atver Zimogus.

²⁵³ Un tā, Jānis pienāca, lai paskatītos, kas tas būs. Ko viņš ieraudzīja? – Viņš ieraudzīja melnu zirgu. Tā jātniekam rokās bija svāri jeb svaru kausi. Lūk, tā bija pirmā lieta, ko viņš ieraudzīja. Kad Jērs to paziņoja, norāva Zimogu, tad cita dzīvā būtne... Redziet, katra šī dzīvā būtne izteica paziņojumu pēc kārtas: "Ej, skaties." Bet Jānis (no tās vietas, kur viņš stāvēja; iespējams, lūk, *šādi*), viņš pienāca, lūk, *šeit*, kad Jērs to atvēra, viņš pienāca tuvāk.

²⁵⁴ Parasti rīb pērkons, kā mēs to redzējām Pirmajā Zimogā. Un viņš vēro, kas īsti notiks. Un sākumā viņš redz, ka kaut kāds cilvēks jā uz balta zirga. Viņš vēro, kā viņš jā tālāk un tālāk. Jānis redz viņu līdz pašām beigām. Viņš redz, kā viņš jā uz sava baltā zirga, un viņam rokā ir šaujamloks... (šim jātniekam) ...bet bultu viņam nav. Un nākošā lieta, ko viņš redz: šis cilvēks dabū vainagu un jā tik tālāk.

²⁵⁵ Pēc tam mēs redzam, ka tas atkal ir Jērs, Viņš atver vēl vienu. Un viņš skatās. Lūk, tur parādās sarkans zirgs. Un šim cilvēkam rokās ir zobens. Viņš jā tik uz priekšu cauri Rakstiem (saprotat?), turot rokā zobenu, un viņam bija jānogalina un jāpaņem miers no zemes.

²⁵⁶ Tagad Jērs atver vēl vienu Zimogu. Vēl viena dzīvā būtne, kas ir līdzīga cilvēkam, saka: "Ej, skaties." Tagad viņš pienāk un skatās, kas tas ir. Un, kad viņš skatās, parādās jātnieks uz melna zirga.

²⁵⁷ Lūk, vakar vakarā mēs noskaidrojām, ka tas pats jātnieks, kas jāja uz baltā zirga, tas pats jāja arī uz sarkanā.

²⁵⁸ Un balss dzīvo būtnu vidū sacīja, pasauca (saprotat?) iet un paskatīties, kas tas ir – Viņš bija tajās dzīvajās būtnēs. Un viņš ieraudzīja to melno zirgu.

Un, kad...balss četru dzīvo būtnu vidū iesaucās: Mērs kviešu par denāriju un trīs mēri miežu par denāriju. Bet skaties, tikai eļļu un vīnu tu nesamaitā!"
(Redzat?)

²⁵⁹ Šis jātnieks, apskatīsim viņu. Paskatīties uz pirmo jātnieku, kas viņš bija. Un vakar vakarā mēs no Rakstiem noskaidrojām, ka otrais jātnieks bija tas pats cilvēks, tikai uz cita zirga. Kas notika? – Viņš izmainīja savu kalpošanu. Saprotat? Tā tas ir. Mēs noskaidrojām, ka tas bija antikrists, un viņš aizmainīja savu pozīciju.

²⁶⁰ Mēs noskaidrojām, ka sākumā, kad viņš vēl bija tikai baltais zirgs, viņš kļuva par mācību. Lūk, mēs ikvienu no viņiem izskatījām tieši caur Rakstiem. Saprotat?

²⁶¹ Tagad paskatīties, kas mums būs šovakar – tas jau ir cits draudzes periods. Saprotat? Tagad mēs pienākam pie trešā draudzes perioda. Saprotat? Tieši trešajā draudzes periodā, tas ir tieši kā trešais zirgs. Saprotat?

²⁶² Un tā, kas bija pirmajā draudzes periodā? – Nikolaitiem bija mācība, tas bija tikai pirmais. Labi. Un tad pēkšņi šī nikolaitu mācība tika apstiprināta un atzīta par pareizu, un tika īstenota darbībā. Un viņi kronēja to cilvēku. Tad šis gars, antikrists, iemiesojās cilvēkā. Redzat? Un mēs noskaidrojām, ka pēc tam viņš kļuvis arī par iemiesoto velnu – ļaunais gars aizies, un ieies velns.

²⁶³ Un tieši tāpat kā progresē uz priekšu šī antikrista draudze, tāpat caur dažādām stadijām iziet arī Līgava: caur taisnošanu, svēttapšanu, caur kristību ar Svēto Garu un virzās taisni uz priekšu, tieši tāpat. Vienīgi tas, ka viņiem atmoda bija pirmajiem, bet Draudzei tā būs beigās. Viņu pirmie trīs gadi...viņu pirmās trīs stadijas izgāja cauri tumšajiem viduslaikiem, bet pēc tam trīs stadijās iznāk Draudze: no taisnošanas, svēttapšanas, kristības ar Svēto Garu un tad ir iemiesojies Dievs, kas izpaužas mūsu vidū. Paskatīties, viņš iznāk kā antikrists, kā viltus pravietis un pēc tam kā zvērs, pēc tam tumšajos viduslaikos. Bet Draudze iznāk no šiem tumšajiem viduslaikiem: taisnošana, svēttapšana, kristība ar Svēto Garu, iemiesojies Vārds, tas notiek tagad. Bet viņš dodas lejup. Jā. Vai jūs to saprotat? Viņš dodas lejup, bet Draudze dodas augšup. Redzat? Vēl pilnīgāk nav iespējams. O-o, tas ir brīnišķīgi! Man tas tā patīk!

²⁶⁴ Tas joprojām ir tas pats jātnieks, bet viņa kalpošana pāriet citā stadijā.

²⁶⁵ Pirmajā stadijā baltais zirgs, viņš bija tikai skolotājs, antikrists skolotājs. Viņš bija pret Dieva Vārdu.

²⁶⁶ Un tā, ko nozīmē būt antikristam? – Ikviens, kas noliedz, ka katrs šis Bībeles vārds ir patiesība, un šādi māca, ir antikrists, tāpēc ka viņi noliedz...noliedz Vārdu. Bet Viņš ir Vārds.

²⁶⁷ Lūk, pirmā stadija – baltais zirgs, viņš bija tikai skolotājs, bet savā mācībā un pēc savām īpašībām tas bija antikrista gars. Tas bija tik nevainīgi. Izskatījās, ka tas nevar nodarīt nekā ļauna, viss it kā bija labi. Lūk, kā sātans ienāk. Ak, viņš ir tāds glums tips!

²⁶⁸ Viņš sacīja Ievai, teica: "Tu taču zini, ka tev gribas gudribu. Tu taču nezini, kas ir labs un kas ir ļauns." Teica: "Bet, ja tavas acis būtu atvērtas, tad tu zinātu, kas un kā." Un saka: "Tas auglis ir ļoti tikams. Tas ir labs. Tas...tas ir tikams acīm. Tev to tūlīt pat vajadzētu pamēģināt. Tu nezini, vai tas ir labs vai nē, pareizi?"

"Nē, es nezinu. Bet Dievs teica to nedarīt."

"Bet...ak, nu jā, zinu-zinu, bet..."

"Dievs sacīja, ka Viņš...ka mēs mirsim."

²⁶⁹ Tas sacīja: "Protams, Viņš to nedarīs." Redziet, cik jauks un miļš. Bet paskatīties uz sekām.

²⁷⁰ Paskatieties, kā šis antikrista gars uzceļas agrinās draudzes vidū – nikolaītu mācība. *Nikao* – "pakļaut" parastos draudzes locekļus, ieceļot, izvirzot kādu svētu viru. Ak, tas ir vienkārši... "Nu, mēs taču gribam tikai sadraudzību. Nu, jūs visi tur esat izkaisīti, neviens īsti nezina, kur kas atrodas. Es domāju, ka mums visiem vajadzētu uztaisīt organizāciju un vienkārši būt dažādiem. Redziet, mēs iesim un apvienosimies. Mums vajadzētu no tā uztaisīt kādu ložu." Lūk, kas tas ir. Nav tādas lietas kā kristīgā metodistu draudze – tā nav Draudze, tā ir loža. Baptisti – tā nav draudze, tā ir loža.

²⁷¹ Ir tikai viena Draudze, un tas ir noslēpumainais Jēzus Kristus Ķermenis. Un tajā tu piedzimsti, tā tas ir, caur iepriekšnolemību. Tā tas ir. "Visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis. Neviens nevar atnākt, ja vien Tēvs viņu nepasauks." Tā ka...tā tas ir. Viņš vienkārši...

²⁷² Jērs tur sēž kā Aizbildnis, līdz ienāks pēdējais. Iezvanīsies zvaniņš, un Viņš iznāks un tad paņems to, kas Viņam pieder. Saprotat? Tas arī viss – Savu Draudzi, Savus padotos Viņš pārvedis mājās, bet Savu ienaidsnieku iemetis uguns jūrā, un visi viņa padotie būs kopā ar viņu, tas arī viss. Pēc tam mēs iziesim ārā Tūkstošgadu valstībā.

²⁷³ Tas ir viens un tas pats jātnieks. Pirmajā stadijā viņš bija nevainīgs. Bet otrajā... (Lūk, ja vien pacelties nedaudz augstāk, nedaudz augstāk kā iepriekš) ...otrajā stadijā – Bibelē ir teikts, ka viņam tika dots vainags. Un tad ar vainagu tika kronēts cilvēks, supermens (saprotat?), viņu kronēja! Un pēc tam... Bibelē viņš netiek saukts par Romas pāvestu, Bibelē viņš tiek saukts par viltus pravieti. Kāpēc? Jā. Protams, viņam ir jābūt viltus pravietim sava antikrista gara dēļ, kas mācīja kā antikrists, pretēji sākotnējam Dieva Vārdam. Tāpēc, ja viņš mācīja pretēji sākotnējam Vārdam, viņš bija antikrists. Tas bija... Bet Vārds ir Dievs, Kristus. Nu labi. Un tā, pēc tam mēs jau redzam, ka viņš jau ir kronēts ar vainagu. Bet, kad viņš jau bija kronēts... Viņš vēl bija ļoti nekaitīgs un bezpalīdzīgs. Tas bija pavisam mazs puisītis.

²⁷⁴ Bet pēc tam Nikejas Padomē viņš tika iecelts, un Konstantīns dāvāja viņam visu ipašumu. Ko viņš tad izdarīja? Tad viņš...redziet, sātans iedeva viņam savu troni un varu. Tā ir teikts Bibelē, mēs to izskatījām.

²⁷⁵ Lūk, pēc tam mēs ieraudzījām, ka velns kontrolē visu politiku, kāda vien ir bijusi un būs. Mēs to atradām Mateja Evaņģēlija 4:11.

²⁷⁶ Lūk, tā tad mēs noskaidrojām, ka politika jau bija sātana rokās, taču viņš cenšas iegūt Draudzi, tāpēc viņš dodas to pievilt. Viņš ņem savu supermenu, ievirza viņu organizācijā un kronē viņu kā "vikāru" jeb vietnieku, kā "Kristu", jo Kristus darbojās Dieva vietā. Redziet, šis tips ir *vietnieks* – Dieva vietā. Saprotat? Tā ir tā pati lieta, "Dieva vietā", tas, kam viņam ir jābūt – vikārs, kas ieņem Kristus vietu.

²⁷⁷ Lūk. Un tā, kad viņš to bija izdarījis, ko viņš izdarīja pēc tam? Viņš, sātans, ņēma un apvienoja savu politisko varu, kuru viņš jau kontrolēja, un apvienoja to ar reliģisko varu, kas viņu jau bija kronējusi.

²⁷⁸ Un pēc tam viņš uztaisīja sev vēl vienu kroni, lai valdītu pār elli. Un tie, kuri bija nomiruši, ja vien tiem būtu pietiekami daudz naudas, viņš tos izlaistu no turienes ārā. Saprotat? Tāpēc tagad viņš...viņš ir vikārs pār Debesim un pār šķistitavu. (Tā viņam patik to dēvēt. Tādas lietas Bibelē nav, taču, redziet, viņam kaut kas bija jāizdomā. Bibelē ir teikts, ka tas izkāpa no bezdibeņa un atgriezīsies atpakaļ tādā pat veidā.) Bet uz zemes viņš ir valdnieks!

²⁷⁹ Un tā, kas gan viņam tika iedots pēc tam? Pirmkārt, viņam bija šaujamluks, taču bultu nebija. Bet tagad viņam rokā ir liels zobens. Tagad viņš var kaut ko darīt. Tad viņš nolēc no sava baltā zirga, baltais zirgs dodas tālāk. Kur viņš tagad pārsēžas? – Uz sarkanā zirga, asins krāsa. Uz šī zirga viņš jā patiešām pamatīgi. Kā nu nē! Tagad viņam ir dota liela vara un liels zobens, lai nogalinātu. Tad viņš jā uz sava asins-sarkanā zirga.

²⁸⁰ Otrajā Zimogā, kas tika atvērts vakar vakarā, mēs ieraudzījām, ka viņš bija atņēmis mieru no zemes un cilvēki patiešām nogalināja viens otru. Un viņu pašu, Romas Katoļu Baznīcas, mocekļu sarakstā ir teikts, ka viņi nodeva nāvei 68 miljonus protestantus no svētā Hiponas...no svētā Augustīna no Hiponas laikiem līdz apmēram 1580. gadam. "Sešdesmit

astoņi miljoni." Ja gribat to izlasīt, tas ir Šmukera grāmatā "*Varenā reformācija*", precizāk, "*Brīnišķīgā reformācija*." Lūk, sešdesmit astoņi miljoni ir oficiāli pierēģistrēti mocekļu sarakstā pēc tam, kad viens no viņu tā sauktajiem svētajiem saņēma atklāsni, ka ikvienam, kas nebija vienisprātis ar Romas baznīcu, ir jāmirst kā ķecerim. Tad viņi ķērās pie darba. Ak, kā viņš metās izliet asinis! Viņš...viņš uzlēca mugurā savam baltajam zirgam...savam sarkanajam zirgam un devās uz priekšu. Ak!

²⁸¹ Tagad viņam parādījās liela vara. Viņš bija padarīts par Debesu vikāru, un viņu pielūdza kā Dievu. Zemes valdnieks – baznīcas un valsts apvienošana padarīja viņu par visas zemes valdnieku, tas deva viņam valdnieka varu pār to. Viņš varēja izlūgt dvēseles no šķīstītavas. Viņš varēja arī aizbilst... Viņš bija tieši kā Dievs uz zemes, Dieva vietā. Piedevām viņam bija liela vara nogalināt ikvienu, kas nepiekrita viņa pavēlēm. Kurš viņam ko pateiks? Draudze nevar pateikt neko – viņš ir tās galva. Valsts nevar pateikt neko – viņš ir tās galva. Tāpēc miljoniem cilvēku gāja bojā. Visas šīs mazās draudzītes, brāļi, tika iznīcinātas un nogalinātas, un noslepkavotas, un izbarotas lauvām, un tā tālāk. Saprotat? "Pūķis (Roma) deva tam savu troni un lielu varu." Tā ir teikts Bibelē [Atklāsmes 13:2]. Saprotat? Tāpēc viņš jāja uz sava simboliskā sarkanā zirga caur cilvēku asinīm, kamēr zirgs kļuva sarkans.

²⁸² Tagad Jānis redz viņu uz melna zirga. Viņam atkal kaut kas ir izmainījies.

²⁸³ Lūk, man tas ir jāizsaka tieši tā, kā tas pie manis atnāca. Un tad... Un, ja tas atnāktu pie manis un nebūtu saskaņā ar pārējiem Rakstiem, tad tas nenāk no Dieva. Saprotiet, pilnīgi visiem Svētajiem rakstiem ir jābūt...tā ir viena liela...liela kopaina. Rakstiem ir jābūt saskaņā ar Rakstiem. Un jebkas, kas nesaskan ar Rakstiem... Ja šis Dieva Eņģelis pateiktu man kaut ko, kas nebūtu Rakstos, es Viņam neticētu. Saprotat?

²⁸⁴ Es nesen tur Čikāgā pateicu, kad visi tie kalpotāju simti... Vai kāds bija tajā sanāksmē? Protams. Tajā sanāksmē Čikāgā es pateicu: "Lūk, jūs visi sakāt, ka jums ir...jūs domājat, ka jūs man šeit parādisiet kaut kādu manu nepatiesumu." Tā bija apmēram tāda telpa kā šī. Es sacīju: "Ko tas nozīmē?" Vai jums ir kaut kas pret mani?" Es sacīju: "Pirms trīs dienām Svētais Gars man parādīja, kur sēdēs ikviens no jums. Un ka mēs nebūsim tajā..."

²⁸⁵ Pajautājiet Karlam, vai tā ir taisnība. Un tur bija Henks un visi pārējie. Tā ir taisnība. Jūs tur bijāt un dzirdējāt.

²⁸⁶ Es sacīju: "Jūs esat noskaņoti pret mani un manu mācību. Lūk, kas par lietu. Un tā, es vēlos, lai kāds no jums atnāk šurp, paņem savu Bibli, nostājas man blakus un pierāda to kā nepatiesu." Hm-hm. Tik klusu grupu jūs vēl neesat redzējuši. Es sacīju: "Kas jums kaiš?" Es sacīju: "Tādā gadījumā, ja jūs zināt, ka nevarat sacelties pret Vārdu, tad lieciet mani mierā. Jūs, teoloģijas doktori un viss kas tāds, un runājat kā...stādāties priekšā kā doktors, doktors, doktors. Un es esmu..." (Ak, mēs ar brāli Vudu tādus saucam par "pienapuikām" jeb "zaļknābjiem"). [Sanāksme smejas-tulk.] "Man nav izglītības, neesmu beidzis ne garīgo semināru, ne skolu. Bet paņemiet Bibli un atnāciet šurp, nostājieties man blakus un pierādiet kā nepatiesu čūskas sēklu, ūdens kristību Jēzus Vārdā vai jebkuru no tām lietām, kuras es mācu." Neviens ne vārda nepateica. Jūs visi to zināt. Tik klusu grupu jūs vēl neesat redzējuši.

²⁸⁷ Redziet, viņi vienkārši ķērc kā nezin kas. Lūk, te nu tas ir. Es nedomāju, ka ķildošānās ir laba, taču, kad tas nonāk līdz tam, ka viņi cenšas tevi tajā ievilkt... Un es nemaz nebūtu gājis, bet Svētais Gars pateica man, sacīja: "Ej uz turieni. Es būšu tev līdzās."

²⁸⁸ Es viņiem to izstāstīju trīs vai četras dienas pirms tā notikuma. Jūs visi tur bijāt un dzirdējāt Karlsona kungu un...un Tomiju Hixsu. Un viņi visi tur sēdēja. Un trīs dienas pirms tā visa es aizgāju un sacīju: "Jums neizdosies noīrēt to vietu."

²⁸⁹ Tovakar bija vētra. Es biju novadījis sanāksmi. Viņš sacīja: "Ej, apstājies pie tā loga, pie tām trešajām durvīm." Es aizgāju un tieši tur nostājos, un, lūk, šādi paskatījos ārā pa logu.

²⁹⁰ Viņš sacīja: "Viņi ir izlikuši tev lamatas. Viņi palūgs tev uzstāties lielās Čikāgas kalpotāju asociācijā." Sacīja: "Viņi ir izlikuši tev lamatas attiecībā uz tavu mācību par Manu Vārdu."

²⁹¹ Viņš sacīja: "Viņi atcels to vietu. Viņi to nenoīrēs. Un viņi dabūs vietu, kas būs brūnā krāsā." Sacīja: "Lūk, kāda tā izskatās." Es apstājos un ieraudzīju sevi tur stūrī, atskatījos turp un ieraudzīju, es tur ieraudzīju viņus visus. Es ieraudzīju, kā tur sēdēja visi šie kalpotāji, kārtību, kādā tie sēdēja. Es viņus visus redzēju. Un Viņš sacīja...

²⁹² "Ak," es nodomāju, "tad jau labāk es turp neiešu, Kungs, ja jau viņi ko tādu grasās darīt. Es negribu aizskart viņu jūtas vai izdarīt kaut ko nepareizi."

Viņš sacīja: "Ej. Es būšu tev līdzās." Hm-hm. Tieši tā Viņš izdarīja. Tā tas ir.

²⁹³ Lūk, jūs... Šeit atrodas liecinieki, kuri tur sēdēja un zina, ka tā ir taisnība. Tā tas ir. Nu, magnetafona lentas jums arī šeit ir. Redz, tā nu tas ir. Saprotat?

²⁹⁴ Tātad. Lūk, kāds ir tā noslēpums. Un tā, tas... Kad man tas šorīt atklājās, vēl pirms rītausmas, tad es uzreiz vērsos pie Rakstiem un sāku to izskatīt, pētīt. Te nu tas ir. Līdz šim trīs no tiem ir tikuši atklāti pilnīgi pārdabiskā veidā. Tā tas ir. Jā. Lūk, kāds ir šī melnā zirga noslēpums, saskaņā ar to, kas man tika atklāts.

²⁹⁵ Viņš sāka jāt uz šī zirga tumšajos viduslaikos. Lūk, ko simbolizēja šis tumšais zirgs – tumšos viduslaikus, jo tā bija pusnakts stunda tiem patiesajiem ticīgajiem, kas bija atlikuši. Tagad ieskatieties tajā draudzes periodā, tajā centrālajā draudzes periodā, tumšajā draudzes periodā. Paskatieties, kā Viņš saka: "Tev ir pavisam maz spēka." Redzat? Tā viņiem bija pusnakts stunda, patiesajiem ticīgajiem. Tagad skatieties. Patiesajai Draudzei bija atņemta praktiski visa cerība, jo šis tips kontrolēja gan draudzi, gan valsti. Ko gan viņi darīs? Redziet, katolicisms bija pārņēmis gan draudzi, gan valsti. Un visi, kas nebija vienisprātis ar katolicismu, tika nogalināti. Tieši tāpēc viņš jāja uz tumša zirga. Un paskatieties, kādus tumšus darbus viņš darīja, tad jūs ieraudzīsiet. Un jūs vienkārši... Ja jūs zināt vēsturi, tad paskatieties, tad jūs... Nu, jums tā pat nav jāzina, lai par to zinātu. Tagad skatieties. Bija zudusi visa cerība. Tas ir viņa melnais zirgs.

²⁹⁶ Lūk, viņš izjāja uz sava baltā zirga, ļoti pievilcīgs. Pēc tam viņam tika dota vara, viņš paņēma prom mieru, noslepkavoja miljonus. Tieši to viņš grasījās darīt, jādams uz priekšu, un viņš to dara joprojām. Saprotat?

²⁹⁷ Un tā, šeit viņš dodas uz priekšu uz sava melnā zirga – tumšie viduslaiki, tas bija tas laiks. Apmēram tajā laikā, kad baznīca nostiprinājās un ieguva varu, viņi apspieda visus pārējos, un tā tas turpinājās simtiem, simtiem un simtiem gadu, ko katrs lasītājs pazīst kā tumšos viduslaikus. Cik daudzi to zina? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Protams, tumšie viduslaiki. Lūk, kas ir šis tumšais zirgs, tas simbolizē šos tumšos laikus. Un tā, bija zudušas visas cerības, nebija vispār nekādu cerību. Viss izskatījās tumšs tiem nedaudzajiem ticīgajiem. Lūk, kāpēc tas tā tiek saukts un simboliski attēlots kā tumšais zirgs.

²⁹⁸ Redzams, ka viņam rokās bija svāri jeb svāru kausi, sacīja: "Mērs kviešu par denāriju un trīs mēri miežu par denāriju." Redzat? Patiesībā, kvieši un mieži – tie ir dabiskās dzīves uzturvielas. No tā tiek taisīta maize un pārējās lietas. Taču, redziet, viņš par to pieprasīja maksu. Tas nozīmē, ka viņš ņēma maksu no saviem padotajiem par to cerību uz dzīvību, ko viņš tiem deva, liekot... Tieši tajā laikā viņš sāka piespiest viņus maksāt par lūgšanām, ņēma maksu par lūgšanām (viņi joprojām to dara), par novēnām.

²⁹⁹ Ko viņš šādi darija? – Sagrauba pasaules bagātības. Svēra uz svāriem: "Mērs kviešu par denāriju un trīs mēri miežu par denāriju." Jātnieks uz melnā zirga, viņš lika...dirāja no saviem padotajiem viņu naudu. Un Bibelē ir paredzēts, ka viņam piederēs pasaules bagātības. Kā mēs vakar vakarā runājām par Krieviju un par visu to – ka viņi vienkārši paņēmu visu naudu un atņēmu cilvēkiem visu, kas tiem pieder, visu. Tāpēc te nu tas ir.

³⁰⁰ Tagad paskatieties. Vai redzat, no kurienes draudzē ir ienācis šis naudas ņemšanas ieradums, lai izveidotu kādu lielu organizāciju, kaut ko varenu, miljoniem dolāru vērtu? Turieties no tā pa gabalu. Un...un...Vai redzat, kas ir tā visa māte?

³⁰¹ Paldies Tev, Kungs. Ak vai! Es tā priecājos. Tieši tā. Nu, labi. Tā ir Viņa žēlastība. Tas arī viss. Nu labi. Labi.

³⁰² Tā bija pusnakts stunda. Vai tagad jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Un tā

viņš ņem maksu par tāda veida dzīvību. (Mieži un pārējais; dabiskais, tas nebija garīgais. Tie bija mieži. Redzat? Tāpēc...un miežu maize un kviešu maize.) Viņš ņēma maksu par tāda veida dzīvi, ko viņš deva saviem padotajiem. Ņēma maksu par priesteru lūgšanām, lai izlūgtu cilvēkus no šķistitavas. Ņēma maksu... (es to ņemu tieši no vēstures) ...ņēma maksu par (man šķiet) novennu. Domāju, ka visi zina, kas tas ir. Novenna – manuprāt, tas ir kaut kas, kas tev ir jādara, kaut kāda grēku izpirkšana. Kādam par to ir jāsaņem maksa. Hm! Savāc pasaules bagātības pie sevis, sevi – pašā baznīcā. Un viņš joprojām jā, ak, protams, jā! Tieši tā. Viņš joprojām jā!

³⁰³ Skatieties. Lūk, kur ir labā daļa. Skatieties.

...tikai skaties, ka to eļļu un vīnu tu nesamaitā.

³⁰⁴ "Tā tur ir palicis pavisam maz, bet nemaz nedomā tam pieskarties!" [Sanāksme priecājas–Tulk.]

³⁰⁵ Lūk, eļļa simbolizē Garu, Svēto Garu. Ja gribat, es iedošu jums pāris pantus no Rakstiem. Lūk, divas Rakstu vietas: 3. Mozus grāmata 8:12, kur Āronam pirms ieišanas iekšā vajadzēja tikt svaidītam ar eļļu. To jūs zināt. Un Zaharijas grāmatā 4:12 par to, kā eļļa nāca, plūda caur caurulītēm, un ir teikts: "Tas ir Mans Gars," – eļļa. Vēl viena, ja gribat paskatīties, Mateja 14:25 – tur bija ģeķīgā jaunava...tas ir, 25:4 – negudrajai jaunavai nebija eļļas, nebija Gara. Un Mateja 25:4 – gudrajai jaunavai lukturi bija eļļa, papildīta ar Garu. Gars...eļļa simbolizē Garu. O-o, slava! [Brālis Branhams plaukšķina plaukstas–Tulk.] Labi. Vai jūs sapratāt? [Sanāksme saka: "Amen."] Labi. Lūk, eļļa simboliski attēlo Garu.

³⁰⁶ Bet Vins simbolizē stimulāciju, kas nāk no atklāsmes. [Sanāksme priecājas–Tulk.] Ak, es...man gribētos pa visu zāli skraidīt! Tas ir brīnums, ka es nepamodināju kaimiņus, kad Tas Kungs man to parādīja. Saprotat? Stimulācija no atklāsmes. Saprotat?

³⁰⁷ Eļļa un vīns Bibelē vienmēr ir savstarpēji saistīti. Es paņēmu Bibeles simfoniju un paskatījos – tur to ir vesela virkne, apmēram...tādas vietas, kur vīns un eļļa vienmēr ir saistīti. Saprotat?

³⁰⁸ Kad apsolutā Dieva Vārda Patiesība tā isteni atklājas Viņa svētajiem, kuri ir papildīti ar Eļļu, viņi visi tiek aktivizēti jeb stimulēti. Vins – tā ir stimulācija. [Sanāksme skaļi gaviļē un priecājas–Tulk.] Slava! Es to jūtu tieši tagad. Stimulēti ar prieku, ar skaļiem saucieniem! Saprotat? Un, kad tas notiek, tas uz viņiem iedarbojas, kā...kā vīns iedarbojas uz fizisko cilvēku. Tāpēc ka tad, kad tiek dota Dieva Patiesības atklāsmes, un istens ticīgais ir papildīts ar Eļļu, un tiek atklāta atklāsmes, stimulācija kļūst tik stipra, ka Tas liek viņam uzvesties nenormāli. Tā tas ir. Slava! [Sanāksme skaļi priecājas.] Redziet, lūk, kas ar viņiem notiek tagad. Tā tas ir, tas liek viņiem uzvesties nepiedienīgi.

³⁰⁹ Ja gribat kādu Rakstu vietu par to, tad sāciet lasīt Apustuļu darbu 2. nodaļu. [Brālis Branhams un sanāksme smejas–Tulk.] Kur viņi bija? – Viņiem bija apsoliņums, kas viņiem bija dots. Kad uz viņiem tika izliets viss Svētā Gara apsoliņums un bija... Tas bija apstiprināts ar Rakstiem. Lūk, jūs redzat...

³¹⁰ Kā būtu, ja viņi būtu teikuši: "Nu, pagaidiet, Viņš taču pateica mums gaidīt šeit augšā mūsu kalpošanu." Un pēc astoņām dienām viņu pateiktu: "Nu, paklausieties, puīši," (Marks sacītu Matejam), "es...es domāju, ka mēs to jau saņēmām, puīši. Kā jūs domājat? Redziet, mums tas jau ir. Kamēr mēs gaidījām mūsu kalpošanu, mums jau vajadzēja vienkārši doties ārā un sludināt. Viņš pateica mums sanākt šeit augšā un gaidīt, un mēs jau šeit esam astoņas dienas."

"Nu, zini, pagaidīsim vēl vienu dienu."

³¹¹ Pienāca devītā diena. Atnāk Marks vai...vai varbūt kāds no tiem pārējiem, Jānis, saka: "Es...es domāju, ka mums vairs nevajadzētu gaidīt. Es uzskatu, ka mēs To jau esam saņēmuši. Kā jūs domājat?"

³¹² Es iztēlojos, kā pēc tam iznāk Simanis (jo viņam taču bija atslēgas, zinieta): "Nesteidzieties, puīši! Svētajos Rakstos kaut kas par to ir teikts. [Sanāksme priecājas–Tulk.] Viņš

mums neteica, cik tieši dienas ir jāgaida. Viņš pateica: 'Palieciet tur *līdz kamēr!* Palieciet tur, līdz kamēr piepildīsies Joēla pravietojums, kamēr neapstiprināsies Jesajas pravietojums: ar ļaužu starpniecību, kam pinas lūpas un kas šļupst ar svešādu mēli, Es runāšu uz šo tautu. Un šis ir tas atspirdzinājums [Latv. Bibelē Jesajas 28:12: "...šeit ir miera vieta."]. Tas ir vīns, kas ir izliets.

³¹³ Ko Bibelē nozīmē vīns? – Atsvaidzinošs jeb atspirdzinošs dzēriens. "Tā ir atspirgšana, kas nāk no tā Kunga Klātbūtnes." [Apustuļu darbi 3:20] Tam...tam ir jābūt saskaņā ar Rakstiem. Saprotat?

³¹⁴ Un tā, redziet, vīns simboliski attēlo stimulāciju, kas rodas no atklāsmes. Un, kad nonāca Svētais Gars, un viņi ieraudzīja, kā uz viņiem nokrit Dieva Uguns, ak, tas sāka viņus stimulēt. Un te pēkšņi viņi saņēma tādu stimulāciju, ka cilvēki patiešām nodomāja, ka viņi bija piedzērušies, taču viņi bija saņēmuši stimulāciju no atklāsmes. Pateicoties tam, ka Dieva...(te nu tas ir!) ...viņiem kļuva skaidri saprotama Dieva apstiprinātā atklāsmē, tāpēc viņi priecājās. Dievs to bija apsolijs, un šeit tas tika viņiem atklāts un apstiprināts. Āmen! Tur stāvēja tas vīrs uz sacīja: "Tas ir istais! Tieši tas arī ir tas." Un toreiz tas bija apstiprināts tieši ar tādu pašu zīmi, kā tas mums ir šodien. [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.] Tā...tā ir stimulācija no atklāsmes. Saprotat? Un tad viņi To patiešām dabūja.

³¹⁵ Lūk, kāpēc Pēteris varēja tur iziet un sacīt: ""Jūs, vīri no Jūdejas un visi, kas Jeruzālemē dzīvojat, paklausieties mani. Jūs visi, teoloģijas doktori, paklausieties, ko es jums pateikšu." Redzat?

³¹⁶ Ak, cik brīnišķīgi! Atklājās! Atklājās! Kad viņi ieraudzīja, kā tas tiek apstiprināts, viņi kļuva tik ļoti stimulēti. Tā tas notiek vienmēr, vienmēr.

³¹⁷ Kad es redzu, ka Dievs ir apsolijs izdarīt kaut ko konkrētu mūsu laikā, ka Viņš ir apsolijs noraut šos zīmogus šajā pēdējā dienā! Jūs nespējat iztēloties to prieku, to godību, kad es redzu, kā Viņš to atklāj, stāvu tur un vēroju, kā tas notiek! Un zinu, ka varu mest izaicinājumu jebkuram cilvēkam (jo Viņš taču nekad nav sacījis neko tādu, kas tieši tā arī nenotiktu), un turklāt redzu, kāds manā sirdī ir prieks, kad es redzu Viņa apsolijs šim pēdējām dienām, kā Viņš ir apsolijs to piepildīt. Un šeit es redzu to pierādītu un pilnībā piepildītu, es vienkārši... Kad jūs dzirdat, ka es saku: "Es jūtos patiešām dievbijīgi," tieši tā tas arī ir. Šī stimulācija ir tik stipra, ka es...es teju vai sāku uzvesties nepiedienīgi, jūs zināt. Stimulācija no atklāsmes! Labi.

³¹⁸ Viņi saņēma tādu stimulāciju no atklāsmes, ka viņi apstiprināja šo apsolijs. Ak, vai! No stimulācijas sākās tāds prieks, ka viņi sacīja: "Viņi ir sadzērušies jaunu vīnu," kad Dievs atklāja viņiem Savu apsolijs. Un Viņš ne tikai to atklāja, bet Viņš to arī pierādīja.

³¹⁹ Es to esmu sacījis vienmēr: cilvēks var pateikt jebko, jā, viņš ir spējīgs pateikt jebko, taču kad atnāk Dievs un to apstiprina!

³²⁰ Lūk, Bibelē ir teikts: "Ja kāds jūsu vidū apgalvo, ka viņš ir garīgs vai ir pravietis: ja viņš tā saka, un tas nepiepildās, tad nepievērsiet viņam uzmanību. Vispār no viņa nebaidieties. Nebaidieties no šī cilvēka. Taču, ja viņš saka, un tas piepildās, tātad tas esmu Es, tas ir no Manis. Tas pierāda, ka tas esmu Es."

³²¹ Un tad šī samariete (Bibelē taču bija pateikts, ka šis Mesija darīs šīs lietas, un te nu Viņš stāvēja un darīja precīzi to, par ko runāja Raksti), viņa sacīja: "Tas ir Viņš. Ejiet paskatieties uz to Cilvēku! Vai tad Rakstos nav apsolijs, ka tieši tas notiks?" Redzat? Viņa saņēma stimulāciju caur atklāsmi. [Brālis Branhams un sanāksme smejas–Tulk.] Vai pareizi? ["Āmen."] Viņa saņēma stimulāciju caur atklāsmi, kad tā tika apstiprināta. Saprotat? Tā tas ir. Viņa zināja, ka bija...

³²² "Mēs zinām, ka atnāks Mesija, saukts par Kristu. Un, kad Viņš atnāks, Viņš darīs šīs lietas." Viņa to ieraudzīja.

Un Viņš sacīja: "Tas esmu Es."

³²³ Hm. Tad sākās stimulācija. Viņa metās prom, skaļi gaviļējot, un cauri visai pilsētai. Viņa atstāja savu veco ūdens krūku un devās uz turieni, un sacīja tiem vīriešiem: "Nāciet,

paskatieties!"

³²⁴ Lūk, ja vien jūs zinātu austrumu tradīcijas, darīt ko tādu no viņas puses bija nepareizi. Tieši tā. Tādas kategorijas sievietē...neviens nepievērstu viņai uzmanību. Nekādā gadījumā. Redziet, viņa bija iezīmēta, un kad viņa... Ja viņa šādi skrietu pa ielu un šādi uzvestos, vīrieši uz ielas viņai vispār nepievērstu uzmanību.

³²⁵ Bet, brāli, tur viņai bija Dzīvības Vārds! Viņa bija saņēmusi stimulāciju! Varētu... Tas bija tāpat, kā mēģināt apdzēst degošu māju vējainā dienā. Ak, kaut kas tur uzpūš to liesmu! Viņa bija...viņa bija gatava. Jā. Viņi nevarēja to apdzēst. Tur dega Dieva Uguns. Tieši tā. Viņa sacīja: "Ja jūs neticat, ka tā ir taisnība, tad vienkārši aizejiet uz turieni, kur notiek tā sanāksme. Es jums to parādišu." Jā. Lūk, kā. Jā. Tieši tā.

³²⁶ Un tā, tie vīrieši devās uz turieni, un Viņš to vairs ne reizi neizdarīja, tomēr viņi zināja, ka ar to sievieti kaut kas bija noticis. Viņa bija izmainījusies, tāpēc viņi noticeja Viņam. Tieši tā. Viņi noticeja Viņam.

³²⁷ Tāpēc ka "ticība nāk no dzirdēšanas" [[Latv. Bibelē Romiešiem 10:17: "Ticība nāk no sludināšanas"-Tulk.](#)], Dieva apsoliņuma, Dieva Vārda dzirdēšanas un kad redzi, kā Tas tiek padarīts reāls. Tāpēc ka tā ir sēkla. Un, kad Tā ir iesēta, Tā atdzivosies. Tā nesis tieši to, par ko Tā runā. Ja nē, tad tā nav Dieva Sēkla vai arī sējējs nezina, kā To sēt, viņš nebija Dieva sūtīts, lai sētu Sēklas. Varbūt viņš tās sēja uz akmens vai vēl kaut kur. Saprotat? Tāpēc jūs...tāpēc jūs redzat, ka sējējs sēj Sēklu, bet Dievs gādā par to, lai tā nokristu vajadzīgajā vietā. Saprotat? Tas tik ir!

³²⁸ Tātad, ko Viņš saka šim melnajam jātniekam: "Nesamaitā Manu vīnu un Manu eļļu! Pat nepieskaries tam, Manam vīnam un eļļai! Man tur ir palicis pavisam maz, taču joprojām vēl nedaudz tur ir. Jā. Vari skriet uz priekšu un mērit visu to dzīvi, kuru tu izsniedz – tā ir tava darišana. Galu galā tu par to samaksāsi. Taču, kas attiecas uz vīnu un eļļu, tos tu neaiztiec!" Ak vai! "Ja vien tu spēsi... Ja tu..."

³²⁹ Citiem vārdiem sakot, lūk: "Ja tu noķersi kādu no Mana mazā ganāmpulciņa, kuri ir piepildīti ar Manu eļļu un vīnu, ar tīru Vārda vīnu un eļļu, un tu sagribēsi viņus nogalināt (jo tu...tu to dari, tieši to tu arī dari), nemaz nedomā piespiest viņus atkārtot "Esi sveicināta Marija" vai darīt ko tamlīdzīgu, vai kaut kādas tavas ticības mācības. Neiedrošinies viņiem pieskarties. Viņi zina, uz kurieni viņi dodas, jo viņi ir svaidīti ar Manu Eļļu. Un tā kā viņi ir svaidīti ar Manu Eļļu, viņiem ir prieka vīns, jo viņi zina Manu apsoliņuma Vārdu, ka Es viņus atkal augšāmcēlšu. [[Sanāksme skaļi priecājas-Tulk.](#)] Nesamaitā To! Nemaz necenties viņus novest no ceļa, tāpēc ka... Vienkārši turies no viņiem tālāk. Nē...viss..."

³³⁰ Viņš apstiprina Savu Vārdu un To īsteno. Viņi zināja...viņi zināja, ka augšāmcelsies. Ak, kā man tas patīk! Ak! Viņi augšāmcelsies! Lūk, parādās melnais zirgs, kas jāj tagad, tumšie viduslaiki.

³³¹ Parādījās baltais zirgs – mēs skaidri ieraudzījām, ko viņš izdarīja. Parādījās sarkanais zirgs – mēs skaidri ieraudzījām, ko izdarīja viņš. Lūk, parādās melnais zirgs – jūs redzat, ka tas visu laiku ir tas pats jātnieks, ko viņš dara visu šo gadsimtu laikā.

³³² Un tā, mēs redzam, ka viņš to svēra svaros un prasīja par to samaksu (precīzi) – par kviešiem, par fizisko, par fizisko dzīvību, no kā dzīvoja cilvēki.

³³³ Taču simboliski – Garu (Eļļu) un vīna prieku, šo Garīgo Dzīvību: "Nesamaitā to, neaiztiec to!" Citiem vārdiem sakot: "Roma, rokas nost no tā! Tas ir Mans! Tas pieder Man!"

³³⁴ Lūk, man te ir vēl viena lieta, kuru es jums gribu parādīt. Skatieties, tā nebija viena no dzīvajām būtnēm, kas pateica: "Neaiztiec eļļu un vīnu." Vai jūs to ievērojāt? Četras dzīvās būtnes bija runājušas, taču skatieties. Atļaujiet man vienkārši izlasīt, ļoti ātri, lūk:

Mērs kviešu par...par denāriju un trīs mēri miežu par denāriju. Eļļu un vīnu tu nesamaitā!

³³⁵ Tagad paklausieties.

Es dzirdēju kā balsi četrus dzīvo būtnu vidū...

³³⁶ Kas tas bija? – Jērs! [Sanāksme priecājas–Tulk.] Āmen! Tās nebija tās četras dzīvās būtnes, to pateica Jērs. Kāpēc? – Viņš grasās paņemt Savējos, tie pieder Viņam, Viņš tos ir izpircis. Saprotat? Āmen! "Nemaz nedomā pieskarties tai eļļai!" Jā, jā. To pateica tieši Jērs un nevis tās četras dzīvās būtnes. Ak vai! Jērs! To nepasludināja četras dzīvās būtnes, to pateica pats Jērs.

³³⁷ Jo četras dzīvās būtnes sacīja: "Ej un skaties," un viņš gāja un šādi to redzēja. Un Viņš sacīja: "Mēs kviešu par denāriju un par...un tik daudz *tā*, un tik daudz miežu."

³³⁸ Bet pēc tam Jērs pašā viņu vidū iesaucās, sakot: "Bet vīnu un eļļu nesamaitā." Hm-hm. Pareizi. Ak vai! Ieklausieties: "Nesamaitā to, citādāk reiz tu par to samaksāsi." Ak vai!

Vai-vai-vai, ir jau pusdesmit.

³³⁹ Nu, cik es saprotu un cik man ir zināms, un turklāt es ticu savā sirdī, ka tieši tāda ir patiesā šo trīs Zimogu nozīme. Es vēlos pateikties par to Dievam. Es pateikšu, lūk, ko: ka tā ir atklāsmē, ko man iedeva Viņš. To man iedeva Viņš – atklāsmi par to. Un es patiešām ticu, ka mēs dzīvojam pēdējās dienās.

³⁴⁰ Rītvakar mēs izskatīsim to jātnieku uz bālā [peleka] zirga. Lūk, un es nezinu, es nezinu... (Dievs zina, ka tā ir taisnība) ...es par to neko nezinu. Nē.

³⁴¹ Es izskatīju savus vecos pierakstus, kas man ir jau daudzus gadus. Es pirms britiņa redzēju brāli Greimu Snelingu, iespējams, viņš ir izgājis. Bet es atceros, kā šeit agrāk sludināju. Es paskatījos, lai noskaidrotu, ko es runāju pirms daudziem gadiem. Reiz es mācīju no Atklāsmes Grāmatas, es izskatīju visus četrus jātniekus vienā reizē.

³⁴² Es sacīju: "Baltais zirgs – tā bez šaubām bija agrīnā draudze." Es to izlasīju vienā adventistu grāmatā, es tur kaut ko izlasīju. Es sacīju: "Tā bija agrīnā draudze, kas devās uz priekšu, uzvarējuma." Un pēc tam bija melnais zirgs, es sacīju...es neatceros, kā es nosaucu to melno zirgu. Es sacīju...tas ir, ugunssārto zirgu.

³⁴³ Es sacīju: "Tas zirgs droši vien nozīmē, ka tuvojas grūtības, un tas nozīmē, ka būs daudzi kari vai kaut ko tamlīdzīgu." Es sacīju: "Droši vien būs daudz karu." Es sacīju: "Lūk, ko tas nozīmē."

³⁴⁴ Un pēc tam es sacīju: "Pelēkais zirgs..." tas ir, melnais zirgs, es sacīju: "Tas nozīmē, ka, iespējams, uz zemes iestāsies melni laiki, kad visas zvaigznes pārstās spīdēt; saule norietēs, bet mēness nedos savu gaismu." Es sacīju: "Droši vien tieši to tas nozīmē."

³⁴⁵ Es sacīju: "Pelēkais zirgs – tas nozīmē, ka atnāks daudzas slimības." Lūk, es nezinu, ko tas nozīmē. Taču tas...tāds toreiz bija mans skaidrojums par to, jo es dariju to, cik labi vien pratu, stāvēt aiz šīs kanceles.

³⁴⁶ Taču, ak, es gandrīz kaut ko pateicu! Nu labi. Hm! [Sanāksme smejas–Tulk.] Ak, jūs...jūs to sapratīsit. Vienkārši esiet uzmanīgi. Saprotat?

³⁴⁷ Un tā. [Sanāksme priecājas–Tulk.] Slava! Ak, vai tad mēs neesam laimīgi par šo stundu, kurā mēs dzīvojam? [Sanāksme saka: "Āmen."] Kad mēs redzam, kā tas viss tuvojas noslēgumam, es aizdomājos:

Valstis šķeļas, un Israēls mostas,
Kā reiz teica to pravieši;
Kad ciešanas sākas un pagānu laiks beidzas,
Ak, tauta, pie savējiem atgriezies.

Izpirkšanas diena tālu vairs nav,
Cilvēku sirdis bailēs trīs,
Topi ar Garu piepildīts, luktur's lai tirs un deglis lai apgriezts,
Skaties augšup! Tava izpirkšana ir tuvu! (Ak vai!)

Viltus pravieši melo, Dieva Patiesību tie noliedz,

Ka Jēzus Kristus ir mūsu Dievs;

Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

Bet mēs ejam pa taku to, kur gāja reiz apustuļi.

Izpirkšanas diena tālu vairs nav,
Trīs cilvēku sirdis bailēs;
Topi ar Garu piepildīts, luktur's lai tīrs un deglis lai apgriezts,
Skaties augšup! Tava izpiršana ir tuvu! (Ak vai!)

³⁴⁸ Vai tad tas nav brīnišķīgi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Man tas patīk – "izpiršana ir tuvu".

Un atmirdzēs Gaisma vakara stundā,
Un taku uz Godību skaidri redzēsi tu;
Šodien tā Gaisma – uz to mēs caur ūdeni ejam,
Aprakti dārgajā Jēzus Vārdā esam.
Jauni un veci lai nožēlo grēkus,
Un Svētais Gars noteikti iemājos tur;
Vakara Gaisma ir atnākusi,
Patiesību atklājusi – Kristus un Dievs ir Viens.

Viņš ir Vārds! Ak vai! Brīnišķīgi!

Jērs drīz Līgavu Sev ņems, viņai kāzu priekus lems,
Līdz ar debess pulkiem svētiem mielastā.
Tas būs neaprakstāms skats, visi svētie tērpti baltā,
Un ar Jēzu liksmosim mēs mūžīgi.

Nāciet šurp, Viņš mīli ielūdz mielastā
Visi izsalkušie, izslāpušie, jūs.
Viņš, kurš baro tūkstošus, viņā pārvērš ūdeņus,
Izsalkušos ielūdz Savā mielastā.

Nāciet šurp, Viņš mīli ielūdz mielastā (mielastā uz Vārdu!)
Visi izsalkušie, izslāpušie, jūs.
Viņš, kurš baro tūkstošus, viņā pārvērš ūdeņus,
Izsalkušos ielūdz Savā mielastā.

³⁴⁹ Ak vai! Vai jūs esat izsalkuši? [Sanāksme priedājas–Tulk.] "Svētīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības."

³⁵⁰ Vai jūs Viņu milat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Vai jūs Viņu milat? Toni dziesmai "*Viņu milu es*", jūs zināt. Piecelsimies visi kājās un pacelsim augšup mūsu rokas un izteiksim sevi Viņam: "Viņu milu es, Viņu milu es, Viņš pirmais milēja." Labi, tagad visi kopā.

Viņu milu es, Viņu milu es,
Viņš pirmais milēja;
Un glābšanu caur Golgātu,
Viņš man nopirka.

³⁵¹ [Brālis runā svešā mēlē. Brālis Branhams kādu laiku klusē–Tulk.] Esiet patiesi godbijīgi. Mums šeit ir tulkotājs, brālis Higinbotāms. Es nezinu, vai šovakar viņš ir šeit. Mēs gribam zināt, ko Viņš mums pateica. Nedaudz uzgaidiet. Lūk... [Māsa sniedz tulkojumu. Ieraksta kvalitāte neļauj skaidri saprast teikto.]

³⁵² Protams, slavēts lai ir Tas Kungs! Mana ticība Dievam tika augstu pacelta. Vai jūs...jūs šovakar Viņu milat ar visu savu sirdi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Ak, slavējiet Viņu

un sakiet: "Paldies Tev, Kungs Jēzu!" [\[Sanāksme slavē Dievu.\]](#)

³⁵³ Kā mēs slavējam Tevi ar visu savu sirdi, Kungs! Slava Dievam!

³⁵⁴ Visi vienkārši slavējiet Viņu. Lai Dievs ir ar jums! [\[Sanāksme turpina priecāties un slavēt Dievu-Tulk.\]](#)

Trešais Zīmogs
(The Third Seal)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 20. martā Branhama saiešanas telti Džefersonvilā, Indiānas štatā ASV. Ieraksts ar numuru 63-0320 ilgst 2 stundas un 12 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots bez saīsinājumiem un bez izmaiņām 2017. gadā. Izplatāms bez maksas.